

1011. LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA DVAKRAT MESECNO

STEV. 9

O svetniških kandidatih

Škof Rožman si pri Vatikanu na vso moč prizadeva izposlovati proglasitev nekdanjega belogardističnega zločinca Lojzeta Grozdetu iz Škocjana na Dolenjskem za — blaženega.

Balada o Lojzetu Grozdetu

Motto: Blažen vsak, kdor še veruje,
naj bo človek al' žival,
kar škof Rožman oznanjuje:
blažen je Grozde postal.

Grozde, učenec Kiklja, jih po glavi dobil je za izdajstvo marsiktero, za propagando: da naj v bran ne stavi fašistom se nihče, kdor je za vero, da veri služi, kdor v imenu Krista za belčke dela, frontovce ovaja, kdor likvidira borca, komunista, namen da posvečuje vse: izdaja, teror, umor, vešala, leca, keha, da sredstva posvečena so, legalna, da se organizacija podtalna obnese bolj kot z lece grožnja greha. Zato prevzel Grozde je agenturo za odjemalce kurije ljubljanske in razpečaval je literaturo zakladnice fašistično-krščanske. Ideje, ki jih Rožman propagiral zaman ljudem province je ljubljanske, Grozde ponavljal je in pot utiral je beli gardi v kraje partizanske. Ko končno le ljudem je prekipela potrpežljivost, je prejel plačilo, a želja le, da smrt bi doletela ga mučeniška, se mu ni spolnila. In farizeji, ki so ga speljali na pot izdajstva ljudstva, domovine, so se o »mučniku« razpisali, kot da postal je žrtev — giljotine. Ko končno jim prevroče je postalo doma, so jo popihali v tujino, kot demagoško se je pokazalo njih geslo: vse za vero, domovino! Zdaj papežu bi radi se oprali, ki rabi bolj mučence v domovini — da verski bi teror izpričevali — kot nekoristne trote v tujini, so Rožman in njegovi zvesti zbrali Grozdetov material, ga predložili očetu Piju, da bi ga prebrali in da ex cathedra bi razglasili: da blažen Lojzek naj Grozde postane! Odgovor takle pa bi mi jim dali: naš narod ni pozabil še na rane, ki Rožman in Co. so jim zadali nekoč jih, v dobi težke preizkušnje. Zato na trike takšne ne naseda nihče, kdor z vami že ima izkušnje, zato: naj blaženi Grozde vas gleda!

MOSKVA

(Prosto po Kolarju)

Kako oholo v zlatih stolpih dviga se Kremelj tvoj, o Moskve birokratska streha,
ti sklátila plodove vse si z našega oreha.

Darilo tvoje nam — je krepka figa.

— Tri sto hudičev! Rožman me hoče med svetnike zriniti! To je sama politika! Umre naj najprej, potem bo že videl, kam pridejo takšni svetniki, kot smo mi!

Kaj se novega zgodilo je po svetu zadnje dni, naj pove vam poročilo: Toti svet vrti oči.

Čudovita je dežela Francija, tam vam ne zna niti Glavna zveza dela golča materskega:

če delavecem štrajk oznanja, takrat delajo prav vsi, če pa k delu jih priganja, takrat vsak doma tiči.

Zakon Lahom ukazuje: naj fašističnih se kup strank takoj preimenuje v Vladni demokrati klub.

Nemci radi bi imeli krog države lasten vid in da v miru bi zapeli lahko zopet Deutschlandlied.

Fantki ruski, ki lovili so nad Baltikom balon, po nesreči sestrelili so en švedski avion.

Pa so Švedi se lovili, ne pri Rusih, kar doma, in so lepo miš vlovili, ki — sovjetska je bila.

Mački češki utrdili nemško mejo so hudo, kaj bodo sicer lovili, če nič miši več ne bo.

Kaj je vljudnost, dokazala je država Pakistan, ki je Faruka priznala for King Egipt and Sudan.

V keho kup poslancev spravil je diktator Sing Man Ri, da bi se lahko pripravil na volitve — brez skrbi.

Trda in zabita glava mala je Somali, ne kapira, kar vtepava v glavo ji Italija.

Pred poslaništvom v Sofiji našim v zgradbi so našli najdenčka. Zdaj razjasnili v zvezi s tem so kup stvari:

da se mož hudo pregrešil je kot tuji državljani, ker glad socializma tešil onkraj rad bi neugnan.

Nado vsi so izgubili v USA na konkordat delavci in so sklenili štrajk naprej nadaljevat,

ker podjetniki odbili predlog so, ki sindikat dal ga je, naj odobrili Union bi Shop mandat.

»Kdo iz delavcev iztiskal kaj bi še lahko takrat, če za vrat bi ga pritiskal kakor mora — sindikat?«

Marsikdo, ki zdaj to čita, sam pri sebi se smeji: »Blagor nam! Imamo Tita! Mi lahko smo brez skrbi!«

Zdaj s pregledom smo končali, marsikaj pa še sami k temu boste še dodali, več pa spet čez štirinajst dni!

Sodobna zgodba z Madžarske meje

Ob madžarski meji sta živela dva kmeta; eden na naši, drugi na oni strani. Dokler so še veljali dvolastniški predpisi, sta se večkrat dobila in kaj pomenila. Pa je bilo dvolastništvo ukinjeno in madžarski kmet se je zmenil z našim: »Ti bom že sporočal, kako bo šlo pri nas. Kar na streho moje hiše boš včasih vrigel oko čez mejo. Če bodo vse opeke na njej, bo to znak, da je vse v redu, čim več opek pa bo manjkalo, tem slabše, bo to pomenilo, da mi gre.«

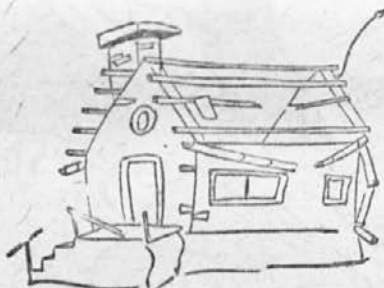
Naš kmet si je to zapomnil. In streha mu je resnično dala podatke po temle vrstnem redu:

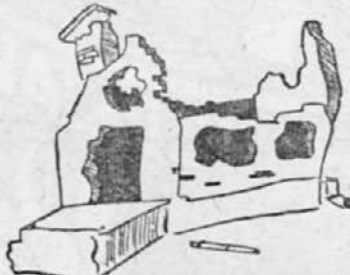
Še gre dobro! O prihodu Rusov se še nič ne govori.

Ojej! Govori se, da pridejo Rusi!

Ojej, ojej! Rusi so prišli!

Ojej, ojej, ojej! Rusi so odšli!

MITOLOŠKA ZGODBA

Nekje so se sestali Truman, Churchill in Stalin. Med pogovorom potegne Truman iz žepa lepo okrašeno zlato cigaretno dozo, na kateri je bilo vgravirano: »Našemu Harryju — volivci države Oklahoma.«

Nato potegne še Churchill svojo dozo, ki je bila še lepša in dragocenejša in na kateri je bilo vgravirano: »Velikemu državniku — Hiša Lordov.«

Potem potegne iz žepa cigaretnico še Stalin. Njegova je bila najlepša. Na njej pa je bilo vgravirano: »Meinem lieben Grafen Esterhaszy — Franz Joseph I.«

TEŽEK PROBLEM

Vprašanje: kdo bo Fritzu oče, zadnje dni se zaostrilo je v berlinske incidente, da za očetovstvo Zapada, Vzhoda, vsi veliki vlačijo na dan spet argumente. Bolj kot očetovstvo Velike, pa skrbi vse male: kdo za to bo plačal — alimente!

ENA STARA MADŽARSKA V NOVI OBLEKI

Mali Januš pase ob jugoslovanski meji govedo. Kar naenkrat zbežlja teliček in zdijo meni nič tebi nič na jugoslovansko stran, njim pa še krava. S strahom pride Januš k očetju; ta pa ga niti ne skrega, ampak vzklane: »Osel, in ti si tu, ostal...«

Avstrijski Babilon

Kot smo iz poročil ugotovili avstrijskih časopisov zadnjih dni, so na Koroškem (vest uradna ni) baje stolp babilonski dogradili. Sicer tega direktno ne trdijo, a kot vsi dokazujejo, baje na vsem Koroškem komaj da trije Slovenci isti jezik govorijo. Če pa resnica ni, da stolp gradijo, ostane kot edina možnost še: da so novinarji nacistične ideje zmešali z demokracijo!

HIGIENA NA MEJI

O ruskem čutu za čistost bi vedela precej povedati tista avstrijska državljanka, doma iz Špilja, ki je pred dnevi potovala preko Semmeringa z rednim potnim dovoljenjem. Ruski policisti na obmejnem bloku so ji ukazali dvigniti se iz vlaka in so jo odpeljali v svojo komando, kjer jim je morala porabiti vse sobe. Šele nato so ji dovolili odpotovati. Tudi to stvar lahko štejemo za nov ruski obmejni izum na področju higiene.

»IZ NAŠIH IZDELKOV — ZA NAŠE LJUDI!«

To danes je prava beseda! In MODNA REVija za vas poskrbi primerno za vas in vaš žep — seveda!

Domače

Okusno

Moderno

postreže vas DOM — s ceno zmerno.

TRGOVSKO PODJETJE

„DOM“ Maribor

pripravlja za Mariborski teden veliko

MODNO REVijo

Bumerang

IZ »VZHODNONEMŠKE« LIRIKE

CARINSKI PREGLED V VZHODNI NEMČIJI

(Po Heineju)

Medtem ko vagon monotono hrešči,
ko pesem zaspano ubira,
mi ruska carinska kontrola skrbno
ves novček previzitira.

Vse hlače in srajce in robce celo
carinik je vestno pregledal.
Iskal je pač spisov nevarnih in knjig,
ki Kremelj jih je prepovedal.

Cariniki zviti, vaš trud je zaman!
Saj niste pri pameti zdravi!
Res nosim po svetu s seboj kontrabant,
a nosim ga — skritega v glavi.

ŽIVETI SME LE TA...

(Po Heineju)

Kar uslužnih je ljudi,
bodo še obogateli
Kdor svobodo ima duha,
bodo brž še to mu vzeli.

A če ubog si svobodnjak,
ah, pogini brez priznanja —
ker živeti sme le ta,
kdor se Kremlju zvito klanja.

OBČNI ZBOR TISCHLERJEVE KMEČKE

GOSPODARSKE ZVEZE V CELOVCU

Ljubljanski belogardist inženir Muri: »Mi tukaj zbrani koroški slovenski kmetje odklanjamo sodelovanje s komunistično Kmečko Zvezo Demokratične Fronte.«

Kljun:

POGAJANJA

(Po Čan-Jo-Su)

Nerazumljiv, kot pota zvezd v vsemiru,
pogajanj je skrivnostni tek.
Bo kdo odkril za to bolezen lek,
bo ljudstvo zaživelo kdaj v miru?
Nikoli se pogajanje ne ustavi,
nikdar sejanje prazno ne konča.
In diskutanti? Sheme brez srca?
Mar niso že od večnih sej brljavi?

SVOBODA V AVSTRIJI

Neka ženska z naše strani je pobegnila v Avstrijo, pa so jo tamkajšnje oblasti poslale nazaj. Ob vrnitvi ji je avstrijski prometnik Koclek pojasnil, da bi v Avstriji zares uživala zelo lepo svobodo, ko bi prenočevala v hlevu pri živini. Avstrijski financar pa ji je v precej neizbranih besedah povedal, da take priškele Avstriji zelo radi brcnejo nazaj v Jugoslavijo, češ da jim ni nič kaj pri srcu, če jim hoče kdo hoditi v zelje, to se reče: odžirati kruh!

TOGLIATTIJEVA VEČERNA MOLITEV

(Po Novaru)

Kremelj, izročam se
Tebi, jaz reva,
sprejmi me,
drži me
tesno do dneva.

Sla' nova želez

OČIŠČENIM ČISTILCEM

Na vzgledih novih Najmodrejši vas uč
čeprav si zvest NKVD-jevski agent,
ne veš, če ne boš jutri, kar preko noči,
imperialističen morda že eksponent!

»PRIJATELJSTVO S SOVJETSKO ZVEZO

(Po »Šikingu«)

Če si res prijatelj moj,
če ti je do mene kaj,
kar premoreš mi takoj
brez premišljevanja daj!
Če pa nočeš — dobro. Hvala!
Bridko se bom maščevala.
Potlej, puntar, se me boji!

ZELEZARNA RAVNE

TOVARNA PLEMENITIH JEKEL
RAVNE NA KOROŠKEM

izdeluje:

valjano ogljikovo, legirano in visoko
legirano paličasto jeklo v raznih profilih
in kvalitetah

kovano ogljikovo legirano in visoko
legirano paličasto jeklo v raznih profilih
in kvalitetah

jeklene odkovke ogljikove in legi-
rane, prostoročno kovane do maksimalne
teže 3 tone po komadu, surove ali obdelane
jekleno litino ogljikovo in legirano
do maksimalne teže 8 ton po komadu, su-
rovo ali obdelano

jeklene kroglice za mletje rud, kar-
bida, cementa

Cilpebse telesa za mletje cementa
vozne osi za kmečke vozove, kompletne
vzmeti listnate in spiralne, za avtomob-
ile, vagoni in stroje

konjske podkve vseh vrst
kolesne dvojice za rudarske in
gradbene vagonete

industrijske nože za lesno, papir-
no, železarsko, tobačno in grafično
industrijo

valjene in brušene valje za hlad-
no valjanje železa, bakra, medenine,
aluminija

pnevmatično orodje in rezervne
dele

stroje in strojne dele

žage za hladno rezanje metalov (463,
610, 710 in 810 mm) in rezervne segmente
za žage

Kdo bi čakal na kovača,
bog ve kdaj ti jeklo skuje!
To se danes več ne spleča,
škoda živcev je in muje.

Ker trgovsko smo preudarni,
mi v moderni železarni
vse izdelke naročimo,
kar želimo, to dobimo.
V Ravnah delajo odlično jeklo,
to je še podjetje vsako reklo.
Jeklo to ne bo se zvilo:
»kvaliteta je merilo!«

Halo, tukaj papež!

Dobil sem zvezo z njim. Telefonično. Kljub vsem motnjam sva se lepo pomenila. Račun bo plačal on. Nič hudega; milijone zmeče za reklamo, naj da enkrat nekaj stotakov za pametno zadevo.

»Kako ti kaj gre in kako se imaš,« sem ga vprašal.

»Hvala, dobro! Le dela imam čez tiar! Fabriciramo vam svetnika! Svetega Lojzeta Grozdeta dobite!«

»Nikar ga ne lomi! Ta je bil vendar vse kaj drugega! Za okupatorja je delal med vojno z vso dušo!«

»Pa bo vseeno beatificiran! Kaj hočeš, enega smo morali dobiti. Rožman je še živ, s tem še ni nič. No, pa so mi tega svetovali. Pravijo, da bo na podobnicah kar dobro izgledal, je fotogeničen. Naredili bomo tako, da bo pomagal zoper oslovski kašelj. To pa zato, ker je bil tak osel, da je Lahom nasedel in se pokašljal na svojo nacionalno zavest. Vključili ga bomo nekam v sredino lavretanskih litani, da boste na: sveti Grozde, od govarjali: prosí za nas!«

»Pa bo to dobra reklama?«

»Blatnik, ki se tu nekje v Italiji potepa, pravi, da bo vžgalo. Vsaj pri tercialkah. On že tiska podobice s sliko novega svetnika; imel bo nekakšno gloriolo okoli glave, v rokah bo pa držal Sajetov »Belogardizem«. Blatnik bo poslal te podobice po pošti v Slovenijo vsem uglednim župnijskim uradom. Veš, ta zviti ljubljanski salezijanski lisjak zna te stvari. Le na Dolenjsko menda ne bo pošiljal. Tam se svetega Grozdeta predbro spominjajo in bi v njegovo svetništvo nič kaj ne verjeli.«

»Kaže, da imaš precej dela s temi brkljarji?«

»Kako ne! Pa to še ni vse! Častiti moralist Jaklič nam pa v Ameriki dela drugi življenjepis škofa Barage.«

»Hudiča! Kaj je ta misijonar dvakrat živel?«

»To ne! A prvi njegov življenjepis ni popoln. Izmislili smo si okoli njega še nekaj novih čudežev. Te je Jaklič lepo obdelal in sedaj izide popolnejši življenjepis.«

»Ti, tele reči te pa precej stanejo?«

»Seveda. Stroškov je na kupel! Le pomisli, da si je Rožman vtepel v glavo, da hoče imeti v Ameriki svoje Brezje. Pa smo mu dali denar, da si jih je sezidal. Zraven pa še Višarje! Naj ga hudič vzame, če se spomni še na

kakšno rezervno božjo pot! Pa, saj bi moral ti kot človek od časopisa vendar to vedeti!«

»Kako naj bi zvedel za te zadeve?«

»Blatnik vendar pošilja čez mejo razen rožnih vencev, škapulirjev in podobic tudi razno našo propagandno literaturo v slovenščini. Iz Amerike pa dobivate Ave Marijo in Duhovno življenje.«

»Ne da bi jaz vedel, dragi moj borgijski potomec!«

»Hudiča, vaše pošte nekam čudno dostavljajo to robo na župne urade. Nas pa stane ta reč poštene denarje.«

»Se govorite?« je tedaj vprašala po žici telefonistka.

»Se,« je dejal papež. Telefonistka pa je zvezo prekinila. Takoj se mi je posvetilo v glavi: punca je bila pametna, pa papežu enostavno ni verjela.

No, se bova pa še drugič kaj pomenila.
Toti

Pogovor v Dobrni o Dobrni

Kaj je na svetu največja dobrina?
Če tej besedi le črko odvzameš:
Dobrna je najkrasnejša dolina,
brž te navduši, da zanjo se vnemeš.

Kdor je le enkrat v tem letovišču
radost in zdravje, zabavo užil,
ko se umaknil je mestnemu vršču,
spet bo v Dobrno se napotil.

IZJAVA

Podpisani župnik Kotnik iz Lenarta izjavljam, da ne vem, na kak način je prišla kura lenarskega miličnika v moj kurnik. Morda vam bi to lahko povedala kura sama. Jaz vem le to, da vem, kako sem jo moral vrniti — pa čeprav s težkim srcem. Bilo srečno!

TECAJ IZ UMNE SVINJEREJE

so ondan imeli pri Sv. Antonu na Pohorju. Da bi se jim namreč svinje bolj redile, so naredili romanje in farani so pri »ofru« pridno darovali. Saj so romanju prisostvovali celo nekateri »ta višji« iz mariborske škofije, ki so s svojo pričujočnostjo gotovo vzpodbudili vse svinje pri sv. Antonu, da se bodo bolj redile. To pa ne velja edino za farovške svinje, ker se bodo te redile itak na račun bogatega »ofra«, kar je koncem koncev tudi bolj »gvišno«.

STOPNJEVANJE

Danes: »Mi še kar dobro gre, sem natakav v Rogaški Slatini — nekateri sploh nimajo službe!«

Takoj po osvoboditvi: »Šlo mi je dosti boljše, bil sem direktor Dolenjskih Toplic — drugi so se borili za plane in norme!«

Pred osvoboditvijo: »Med okupacijo mi je pa sploh sijajno šlo, delal sem za nemško policijo — drugi so se podili po gozdovih!«

POZOR! POZOR! EDINSTVENA PRILIKA! OKAZIONI ODPUSTKI PO ZNIZANI CENI!

Nudimo vam v originalnih vrečah zagarantirano pristne relikvije božjega služabnika patra Leopolda da Castelnovo, bogaboječega namestnika blagajnika kapucinskega konventa sv. Križa v Padovi, ki vsebuje zagarantirano originalen košček njegove svete kute.

Pohitite, ker je zaloga omejena na nekaj stotisoč komadov z ozirom na to, da je po nižni božji služabnik p. Leopold razpolagal s komaj nekaj sto oblekami, ki jih je naša firma zagarantirano pristne odkupila in jih sedaj pošiljamo uglednim župnim uradom po vsem svetu v njihovo in naše največje zadovoljstvo.

Generalno zastopstvo za Jugoslavijo ima: Catacombe di San Callisto, Via Appia, Antica, Roma, ki vam istočasno nudi bogato zalogo svetih podob vseh stilov. Posebno vam priporočamo serijo najmodernejših svetih podob, kjer imate čast videti najožjo povezo raznih svetih osebnosti z vsemi modernimi pridobitvami, kot so to železnica, avto, parnik, telefon, industrija, transport, pa tudi letala na reakcijski pogon in televizija.

Garantirano čisto novo in še ne videno! Naročite lahko — seveda pod konspiracijo — tudi pri Vittorio Fortunato, Trst, Via Nicolo Paganini 2.

Originalne vzorce si lahko ogledate v uredništvu »Totega lista«.

»Ljubica, jaz imam dobro idejo!
Kupiva mehko volneno odejo.
Tako, prekrasno, iz Škofje vasi,
ki se pod njo vsem ženicam dobro godi!«

»Srček, ideja je tvoja odlična!
To si v resnici pogruntal lepo.
Zdaj pa mi kupi za plašč še blago,
da bom perfektno moderna in mična.«

Tovarna volnenih odej

ŠKOFJA VAS PRI CELJU

izdeluje prvovrstne volnene odeje in blago
za ženske plašče

BIVŠI »DIREKTOR« KZ OPLOTNICE IVAN GRAČNER DELI V IMENU ZADRUGE NAGRADE

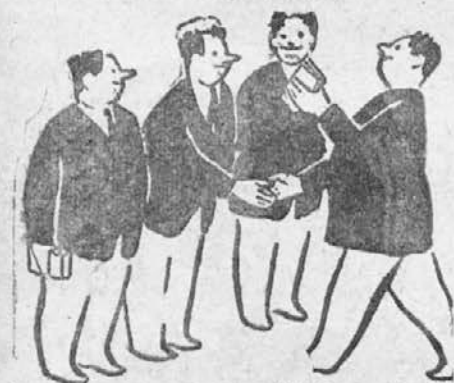
Bivši predsednik KZ Oplotnica, nekdanj po milosti bana Natlačen direktor Rogaške Slatine in med okupacijo direktor »Prevoda« — Ivan Gračner — si je izplačal skupno 22.000 dinarjev nagrad, vsem delavcem zadruga, 17 po številu, pa skupno samo 24.000 dinarjev nagrad.

— Dovolite, dragi tovariš Ivan Gračner, da vam kot predsedniku KZ izročim v imenu zadruga nagrado 10.000 dinarjev!

— Dovolite, dragi tovariš Ivan Gračner, da vam kot članu upravnega odbora KZ izročim v imenu zadruga nagrado 4000 dinarjev!

— Dovolite, dragi tovariš Ivan Gračner, da vam kot honorarnemu uslužbencu KZ v imenu zadruga izročim nagrado 8000 dinarjev!

OH, TI TARIFNI PRAVILNIKI...

Prav je imel oni, ki je dejal, da je z denarjem hudič, brez denarja pa še večji... V kočevskem rudniku je baje direktor že potrjen tarifni pravilnik kar na svojo roko popravil — menda so se vrinile kakšne pravilne napake vanj ravno pri plačah uslužbencev. Pa jim ni bilo prav, niti sindikatu niti delavskemu svetu niti upravnemu odboru. Pri Gradisu v Ljubljani pa so popravljali že potrjen tarifni pravilnik kar trije: z direktorjem sta bila še predsednik sindikata in predsednik delavskega sveta. In glej ga, zlomka, že spet jim ni bilo prav! Kako za hudiča, kdo pa potem sploh še sme popravljati plače v že potrjenem tarifnem pravilniku?

»ZAPLOTNIŠKI DIREKTOR«

Sem svoje žive dni direktoval. Ker bil sem vedno d'narja lačen, me je postavil ban Natlačen, da sem v Rogaški d'narce si koval.

Prišel je za Slovence težek čas, ko Rupnik je igral na rimski bas. Sem dobro vedel kam in kod, pa sem jo mahnil v »PREVOD«.

Po vojni sem pa smetano pobral. V oplotniški KZ predsedoval, lastil si d'narje, bone vse povprek, »kjer da se — jemlji,« je moj star izrek.

Sedaj, ojej, prišli so mi na sled, našli v pisarni so »prekrasen« red. Sem zákone okrog obračal, za vse, kar storil sem, bom plačal.

Poslednja me nagrada čaka, ki bo pa prav gotovo taka da ne v Oplotnici in ne drugod, jaz nikdar več ne bom »gospod«.

ČUDNA RAČUNICA

Šmarska elektrostrojna zadruga ima čudne račune: potrošnik plača za 40 W žarnico na mesec 140 dinarjev pavšala, kmet pa za elektromotor s 3—5 konjskimi silami, ki žre kakšnih 3000 W, le 160 dinarjev. Račun je resnično nekoliko težaven, toda če pomislimo, da koncem koncev nekdo mora plačati elektriko, zakaj bi jo neki kmet, če jo lahko kdo drugi!

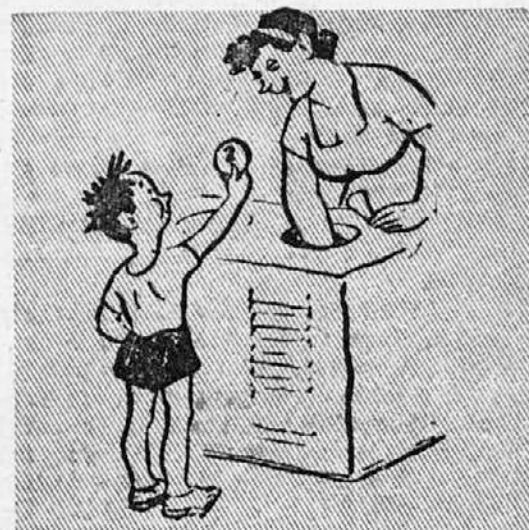
»ANTIHRŠČITIN«

Tovarna zdravil »Lek« v Ljubljani ima v Mengšu svoj obrat. Ta obrat ima zopet svojega upokojenega vratarja. Ta vratar ima majhen vrtiček na tovarniški zemlji. Na tem vrtičku raste vratarjev krompir. Na tem krompirju pa krasno uspeva koloradski hrošč, ki ga je že skoro več kot pa samega krompirja.

Zdaj je vprašanje: kdo bo koga — ali hrošč krompir, ali krompir hrošča. Ker pa je krompir vratarjev, bi moral hrošča vratar. Ker pa je vratar tovarniški, bi moral hrošča obratovodja. Ker pa je obratovodja pod direktorjem, bi ga moral direktor. Ker pa direktor nima denarja, bo hrošč pač ostal...

Nam se pa le zdi, da bi bilo dobro, če bi tovarna zdravila »Lek« iz teh hroščev naredila zdravilo »Antihroščitin« in z njim cepila vse po vrsti — od vratarja do direktorja...

VSE NA OBROKE

— Prosim, dajte mi za deset dinarjev sladoleđa!

— Kako pa, fantek, saj imaš samo dva dinarja!

— No, saj drugo bom pa plačal na obroke...

OBROKI, OBROKI, OBROKI

Res, marsikaj bi vzeli na obroke, pa so nam cene »malo« previsoke. Trgovec! Vse ima svoje tehtne vzroke, bojim se — peke ni iz predrage moke.

V »ZLATOROGU«

V »Zlatorogu« so se baje zadnjič na »Totege« zelo jezili. Pa ne vemo pravzaprav zakaj. Eni pravijo, da ni res, drugi spet, da je res, tretji pa zopet, da ni res da je res, ampak da je res, da ni res...

Skratka — takole bi dejali: Nekaj je na vsak način vsem jasno, in sicer to, da tudi v »Zlatorogu« ni vse jasno.

Ko bo pa še tam jasno, pa se bomo spet oglasili — pa brez zamer!

»Ej, vidva pogumna sta od sile!
poročila bosta se na nič!
»Ščitijo Fortunine nas vile.
Nagrajena bova — pa brez priči!

V Ljudskem magazinu spalnico
srečen žreb naklonil nama bo.
In če bo pravičen razdelilnik
sreče — najin bo še nov štedilnik!

VSAK DAN NAGRADIMO 10 KUPCEV V VELE- BLAGOVNICI LJUDSKI MAGAZIN - CELJE

V ČASU OD 15. JUNIJA DO
VKLJUČNO 15. AVGUSTA 1952

Kompletno spalnico, moško kolo, emajliran štedilnik, volneno blago za moško obleko, volneno blago za žensko obleko, par moških ali ženskih modernih čevljev in še mnogo raznih dobrih stvari v vrednosti do 1000 din lahko dobite, če kupujete potrebno blago v Veleblagovnici Ljudski magazin Celje

V nagrajevanje so vključene vse stranke, ki kupijo blago v vrednosti od 100 din navzgor

Kopije plačilnih listov shranite, ker lahko le na podlagi istih prejmete izžrebani dobitek

Žrebanje se vrši 20. avgusta 1952.
IZKORISTITE UGODNO PRILIKO!

Mariborska kronika

— Vremena so se končno Mariborčanom zjasnila, sonce pripeka in ljudem se hoče na Mariborski otok. Kdaj pa vozijo tja oblubljeni avtobusi, je zagonetka — zanje ne več ne ure ne dneva.

— Kinematografa v našem mestu sta te dni poskrbela, da smo imeli nebo brez jastrebov, dolino pa polno orlov. Kdaj dobimo tudi ribe in nov akvarij, pa točno še ni znano.

— Iz kletnih prostorov kavarne »Central« se je nekega lepega dne pričelo strašansko kaditi. Kazalo je, da bo prišlo do požara. Pa je bilo kmalu pojasnjeno, da ni nič hudega: le kozla so pekli v kleti te kavarne sredi mesta, pa se je menda tudi okoli malo prismo-dilo. Slišati je glasove, ki pravijo, da bi bilo vseeno boljše, če bi v tem lokalu kar naprej kozle rajši streljali, kot pa jih v kleti cvrli na ražnju.

— Lepa Indijka se je ustavila s svojim spremstvom v našem mestu in povprašala, če se od naše hrane človek zelo zredi. Pri-trdili so ji, nakar je njen spremljevalec pri-pomnil: »Doma ji bomo dali brati zgodovino VKPb, pa bo spet dobila vitki stas; ta lite-ratura človeka namreč zelo posuši.«

— Mariborska Drama je šla gostovat v Ptuj z »Inšpektorjem na obisku«. Ker pa je do Ptuja dolga rajža, je mariborski Vestnik to dramsko delo uvidevno prekrstil v »Inšpek-tor na potovanju«.

— Bivši direktor mariborskega pogrebne-ga podjetja bo moral za zavožen avto in razbit obcestni drog poravnati 300.000 din škode. Po sodbi je izjavil, da bi se za en odstotek te vsote lahko naučil šofirati, položil bi izpit in bi po vsej verjetnosti znal zapeljati mimo obcestnega telefonskega droga. Telefon je dandanes, kot kaže, draga stvar, pa tudi tele-fonski drogovci niso ravno poceni zadeva.

— Tam, ker je stal nekoč kolodvor, zopet nekaj rijejo in kopljejo. Bajе stikajo za — odobrenim načrtom.

— Ni dolgo tega, ko se pri nas ni proda-jalo nič na obroke, zdaj se prodaja že skoraj vse tudi na obroke, angleško blago za moške obleke pa — v kolikor se sploh prodaja — samo na obroke.

— Vzgojna svetovalnica v Mariboru vabi z rednimi objavami v časopisu vse tiste, ki potrebujejo pomoč pri vzgoji, naj se zglase v njenih prostorih vsak torek in četrtek. Na to opozarjamo vse tiste, ki krulijo ob poznih nočnih urah po centru mesta in bude spanja

»Kam pojdeš po službi?« — »Na OTOK, seveda!«
»Jaz tudi bi šel, le še nimam obeda!«
»Ne skrbi! Za obed je tam poskrbljeno, tam jed dobiš dobro, obilno, ceneno!«
Zato le vsi brez skrbi na MARIBORSKI OTOK — tam dobite po izbiri jedil in pijač ob dobri postrežbi in nizkih cenah!

Za kvaliteto jamči:

VELIKA KAVARNA MARIBOR
RESTAVRACIJA MARIBORSKI OTOK

potrebne meščane. Ti bi bili potrebni teme-ljite pomoči pri vzgoji!

— Končno smo hoteli napisati nekaj besed o nesnagi na naših cestah, kar nam pa ni uspelo, kajti je ni bilo zaradi oblakov prahu prav nič videti.

SIMPATICNA ODLOČBA

— Madonca, imam srečo! Leto in pol sem šele star in že mi je mariborski urad za socialno zavarovanje izdal odločbo za klimatsko zdravljenje na morju s pripom-bo, da se mi to ne bo štelo v moj redni letni dopust!

MARIBORSKI DIOGENES

Kaj Diogen išče z lučjo sredi ceste?, boste se vprašali, tisti, ki ne veste. Precej pa bo zvedel, tisti, ki bo bral to Tale v prahu išče — naš škropilni avto

Zdaj pa, Jaka, je že skrajna sila, da bi se midva enkrat umila, saj ves teden barko sva vozila, kakor pujska sva po jarkih rila.

Res je! Samo najdi tako milo, da bo naju spralo in umilo.

Ti si, brate mili, res trdin! Nama ne pomagajo krtače prati strašno zaslepane hlače, naju čisti »ZLATOROGOV TERPENTIN«.

Zlatorogovo terpentinovo milo

je najboljšo pralno milo!

O POLOŽAJU ŽENE V JAVNOSTI

V Evropi...

... v Orientu...

... na mariborskem sodišču (in še marsikje)

— Ja, servus, kristi, libe frau Kliček! No, zdaj smo pa drgoč vkup! Azo i hob ina bos cum ercōn...!

— Oba, oba, beste frau Muršec, jaz vam moram povedati, jaz! Azo, denks ina...!

— Jo, frajli, frajli — oba, zaj mene poslušajte! Zo bos... Te kšihni, azo, šajšlih vam rečem, pa tak enterežant! Du majne gite! Azo že veste, kak je blo?

— Natirli vem vse, natirli! — Oba jo! — Kaj pa se je te iberhaupt sploh zgodilo? A so keriga spet umbringali?

— Oba na! Se več, verštengans, še več!

— Se več, bos zi net zogni? A menda vete od tiste nune iz škofije?

— Od nune? Na — tez bazi net! Is vida bos najhes? Kaj ga je te spet kera vspilala?

— No saj vete — mir hots di frau Sakač ksokt und dera hots ksokt di frau Pezerl, und di hots vida von der frau Kumperl, di hots oba von...!

— ...Krucifiks, mohns mi net nariš — povejte že enkrat vun. Kaj ne merkate, da bom cerpringala, tak sem najgirik, sakra laudon!

— Na azo, tista Matilda, di bos in kloster var, s škofije, je mela pri sebi ferštekt eno Marijo...!

— Bos, di hajlige mutergotes? Pa v škofiji? O du hajlige! Samo sveto Marijo...?

— Oba, oba, lipste frau Muršec, redns jo net zoo tepat tahe. Tota Marija je med vojako z Nemcami pa s tisto belo gardo šmirala, no se vlačla...

Ti nesrečna packa packastal!
Ali s torto se tako ravna!
Kaj bo rekla skrbna mamica?
Pela bo spet bridka leskovka!

Mene, prosim, bratec si oglej.
Pomni: le z minjonom torto jej!
Plađenj kupi si pri »MEPI«,
pa ostal boš v srajci lepi.

Industrija papirnatih izdelkov

MARIBOR

— Aha — azo ajne zolhene je bla! Jesas jesus, pa direkt v škofiji, ajne zolhene! Te pa jo ni nihče videl tam?

— Oba natirli so jo vidli gospodje, samo niso nič hteli vun povedat...

— Na, ja, frajli, če je bla jihova, frajli, frajli...

— No, te pa je nah tista Matilda dize folše Maria prek meje spravla, gor v Avstrijo. No zaj pa je ajnkšpert! Denks ina! Ena nuna, pa ajnkšpert! Tez oarme hašerl!

— Jo, jo, zegn, tes kumt dafon, ko pri nas furtafurt samo vero pa cerkev ferfolgajo! Pa zato človek tudi ne more reht cufridn bit! Ah, jo! — O, ježeškristas, und do heti fast ferges! Tez mus i ina zogn! Te frau Zafranek hots ma ksokt, da so totiga Edija — no — visns e tistega plondnega portir-majstra v hoteli z dinsta vun vrgli...

— O jesus jesus, šon vida ajnen! Kaj tudi zavolo vere! O jesus, jesus!

— Oba, gens, oba gens! Bos zi net ols zo camkvasln! Zavolo svinjarij, pa cuholterije, pa zavolo tega da je naredil pri nas celi štundenhotel! Tez is di kšihl!

— Oba gens, boz zi net zogn! Cuholteraj, štundenhotel? Tez is enterežant! Zavolo tega alzo! Und naha?

— Niks naha! I hob kert, da je fremtnim v hoteli, če so meli babe, cimre rihtal, če pa niso meli bab, še tiste kcoj. Pa sam je neki tudi za sebe skrbel. Z eno — se kens jo e — de Marija Kokovnik, di bos iba di grenzr hot gen vuln — je mel bojda celi cuzamenštos, ko mu ni htela enkrat parirat...

— Jesas, jesus, jesus! Und ferhajratet iza a, da Edi...

— Oba no šlima pa je, hobi kert, tisti Vili, der bos kelna is in bar. Und da Ivan fon Central, und da Pajo fon Novi svet und jesuskristas, kaj so ti še vse skup zrihtali!

— Jo, jo, jo, i hobs a šo kert, da so gor na Pahern, na Planinki, pa na Pečkah tak divji zohn trajbali, majnazöl...

— Ja, pa tu v Marpurgi, kakšno so tu meli curihtano. Kristasjesas, bos ols i šo kert hobi! Pa od totiga frizera, der bos in šerpaumpaviljon is, hobi a šo olahand kert!

— Pa od tistih dveh bratov — kens e — di cva longan brida, di bos ima in Astoria zicn! Und da blicablajtamasta, da Edvard, toti je tudi ta pravil!

— O, hergothimisakra, pa tisti ratnfengar, ko je zavolo davkov že v »Totem« bil, hot a nima gnug fon di vajba, denks ina nur...!

— Ja, ja, oba bon tes amol ols aufikumt, pa se vse zve...?

— Pa če še za kere druge gospode malo vun pride, kaj vse trajbajo, o jegerlna...! Bos naha!

— Majnazöl, te so pač vsi vkup noter v »Totem«...

— Pa tak, da iberhaupt sploh vun več ne pridejo! Majnazöl! Oba, zogns, tez is bul a more švajneraj, göl?

— Natirli je to more švajneraj und tez kert nima ajni...

— Jo, samo kam zaj ne sliši tot zohn: v Marpurk, al pa v »Totega«?

— Jo, natirli, v »Totega«! — Za Marpurk je to ja enterežant! Denks ina — cuholteraj, pa štundenhoteli, pa animirdame, ols fir di pezeren hern, tez is jo vi in Paris...

Če se človek doma ne počuti dobro...

»Tako!« — je nežno govorila, ženica gospodinjske stroke.
»Kuhinjo novo bom kupila, saj se dobi jo na obroke!«

V novem pohištvu pa boste tudi vi kot prerojeni. — Lepo, praktično in ceneno kuhinjsko pohištvo je polovica gospodinjnega zadovoljstva.

Zato si oglejte čimprej veliko zalogo vsakovrstnega pohištva pri

Stanovanjskem servisu

Industrije lesnih proizvodov

MARIBOR, PARTIZANSKA CESTA 15

MARIBORSKA HIGIENSKA NAPRAVA

Takšne posode pri nas smo dobili, da higieno bi boljše gojili. Vendar je tale izum pomanjkljiv, dokler ne bo še pokrova dobil. Kajti sedaj te posode skrbijo, da se nam vsak dan bolj muhe redijo.

NARODNA

Rekli so nam, da ga naj kar na konto provizije steklenico eno spiže vsak že kar na prvi maj.

Nekateri res tedaj so nagrade že dobili in so res lahko ga pill že takrat, za prvi maj.

Mesec junij je že zdaj, mi pa nismo nič dobili, pa čeprav so obljubili nam takrat, za prvi maj.

Vsi premišljamo sedaj, da so se morda zmotili, da denar nam obljubili k letu so za prvi maj!

MARIBORSKI NAPOLEONČEK

Za čistost na cestah mož mali skrbí, čeravno tegá nič kaj videti ni. Za avto je vnet in skoz mestno prašino se naglično vozi že s tretjo mašino. Napoleon mali regira komuno in vneto že nekaj dni brenka na struno: »Kdor našemu mestu je količkaj zvest, skrbí naj, da dobro uspe Teden cest!«

OBZIRNI SEKRETAR

ali

(Naj živi koloradski hrošč)

»Pri meni je morala taka: pregled krompirja naj počakala je v Srednjah sekretar dejal. Najprej bo škof tu birmoval!«

»Vaše je srcé res bolno in ledvice so zaniči! V Slatino Radenci pojte, pa spet zdrav boste kot ptiči!«

»Dragi doktor, misel Vaša je prav imenitna stvar! Tam ozdravim prav gotovo, kje naj vzamem le denar?«

»Kaj denar, prijatelj dragi, naj Vas to le ne skrbi!«

Tri sto din na dan in lice Ti od zdravja zažari!«

ZDRAVILIŠKO GOSTINSKO PODJETJE
Radenska Slatina - Slatina Radenci

PROTESTI

Člani neke sindikalne podružnice v Ljubljani so vložili oster protest zoper izdajanje Dumasovega romana Grof Monte Carlo. Predsednik te podružnice pa baje istočasno ve povedati, da je najslavnejša hazardna igralnica na svetu v Monte Cristu...

Na Svet za znanost in umetnost v Ljubljani pa je dospel oster pismen protest zoper Borgijce in — Zmajevu seme, češ da je odveč ta »šunda«-literatura. Na vprašanje, kako si to predstavljajo, so protestanti dejali: »Kaj mi vemo, kako je s to rečjo! Neka tovarišica od AFŽ nam je rekla, naj protestiramo, no, pa smo protestirali.« Baje bodo sedaj svoj prvi protest preklicali in vložili novega zoper — Zmajeve Borgijce.

NEKAJ O »KRAVJI KUPČIJI«

Pred tedni je izšel v enem izmed naših dnevnikov članek o barantanju za Trst pod naslovom: »Kravja kupčija«. Takoj po izidu članka je zabrnel telefon, in nekdo višjih je odgovornega v redakciji nahrulil: »Kaj, hudiča, pišeš o kravji kupčiji! Pa še na prvi strani! Obvezen odkup mesa je vendar odpravljen! Trst je sedaj važen! O tem, hudiča, se razpiši!« In ta, ki je telefoniral, je celo trdil, da je ves članek natančno prebral...

IZ DELAVNICE JDŽ

»Ti, ali veš za kakšnega dobrega psa čuvaja?«

»Kaj, si si kupil hišo?«

»Kje neki! Ampak kolo bi mi lahko čuval pred delavnico, sicer bom moral plačati sedem kovačev mesečno!«

SE ENA IZ DELAVNICE JDŽ

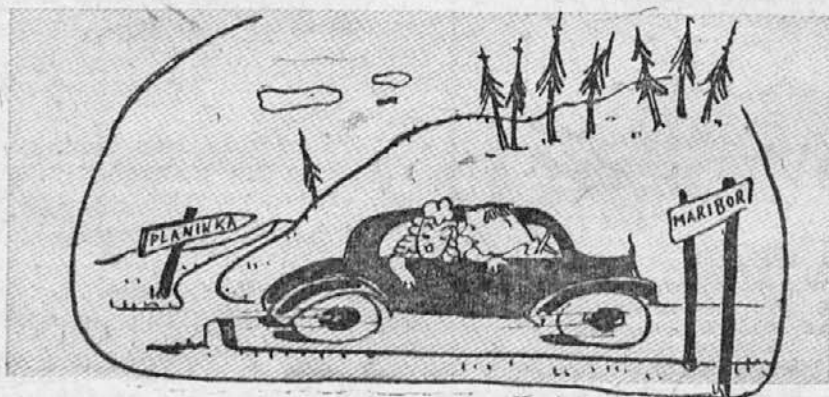
»Ti, zakaj pa hodiš bos?«

»Veš, ljubček, konkuriram upravi v štednji.«

»? ? ?«

»No, oni so zaradi štednje ukinili južni vhod, tako da moram hoditi dva kilometra naokoli, pa sem se še jaz odločil za štednjo!«

OPRAVIČLJIVA NAGLICA...

Izleti prelepi v planine
ni čuda — budijsko skomine,
zato se ti, Silvica, skrij.
Saj veš, da človeške slabosti
najbolj soljudi znajo bosti.
Zato čez glavó se pokrij.

NI trela, da gren vsak očiten
bi moj bil, saj veš, imeniten
skrivač sem jaz vedno že bil.
Zato glej, da naglo, nevidno
vsem »firbecem« zbeživa previdno,
da drug ne bi norca z nas bril!

— Mamica, koliko pa stanejo čevlji zate?
— Kako pa prideš na to misel, srček?
— Kupil bi ti jih rad za god.
— Norček moj, ali ne veš, da so čevlji zelo, zelo dragi?

— Da, mamica, toda jaz bom tudi zelo mnogo denarja zaslužil: Nabiram borovnice in jih prodajam za 40 dinarjev kilogram! Saj je letos toliko borovnic!

GROSISTIČNO TRGOVSKO PODJETJE
POVRTNINA-SADJE v CELJU

kupuje preko kmetijskih zadrug borovnice, krompir in zelenjavo ter prodaja vse vrste zelenjave v Celju in okolici po dnevnih cenah.

ŠE ENKRAT TISTA O MAČKI

Marjan Kozina v »Slov. poročevalcu« 142 (17. 6. 1952)

... Švarovo kritiko je z jako umetnimi verz energično podprl Toti list.

... Zlati časi morajo priti nad slovensko umetnost! Toti list bo urejal slovensko glasbo...

»Toti!« — Pa smo zopet... da, ne! Komu na rep stopili, da je zacvililo...

Sapa iz Kranja in tam okrog

VOĐSTVO KINO FODJETJA se je vendarle odločilo za silno koristno novost. Če greš gledat najavljene film »Grenki riž«, vidiš »Molk je zlato«, če se odločiš za na oglasnih deskah priporočeno »Zapeljivko iz Orleansa«, naletiš na »Tri mušketirje«, če pa bi rad šel »V Parizo«, se končno dokoplješ vendarle do »Grenkega riža«.

V **KAVARNO HOTELA »EVROPA«** je oni dan zašla družba z dobrim namenom, da si v dobro podjetja pošteno oplakne suha grla. Toda dobili so vino, ki se v resnici imenuje kis, namesto sifona pa amoniak. Spričo tega jim ni prečestalo drugega, kot da si gredo oprati usta v hotelsko restavracijo. Pa so hudi žeji navkljub naleteli na natakario z monogramom KG, ki je na vse pretege plavalša z dvema fantalinoma. hkrati pa pivce omenjene družbe tolažila: »Koj pridem, saj ne boste pomrli!« No, vprašanje je le, če vse to ne bo spet in spet prignalo upravnika do obupa: »Oj, oj, kaj bo ta mesec s plačili...?«

MESTNI LJUDSKI ODBOR sporoča vsem meščanom, ki se bavijo s poljedelstvom, da lahko po kranjskih ulicah pobere ves gnoj, ki je odlične kvalitete, saj je star že sedem let. Hkrati obvešča volivce, da zaradi štednje še ne namerava uvesti službe cestnega pometaja. Na zdravje!

TONE MOHOR, upravitelj mestne slaščičarne, je tudi kaj iznajdljiv mož. Nedavno tega so namreč k njemu prišli kranjski slaščičarski pomočniki s predlogom, da bi znižali cene. On pa meni nič tebi nič v »lufta«, »Ali bi nas radi spravili v deficit?«

MI, ZABAVNI KVINTET, ki vsako nedeljo, soboto in sredo zabavamo goste »Kranjskega dvora«, obveščamo Kranjčane, da mislimo pripravi modno revijo. Delovne ljudi želimo v splošno korist seznaniti z najmodernejšimi vrstami hlač, ki si jih lahko vsakdo obleče povsem enostavno s pomočjo žilice za čevlje. Obiskovalci revije bodo lahko videli tudi klobuke iz nylona, v primeru ugodnih vremenskih razmer pa tudi naš boksarski nastop, ki se od običajnega razlikuje samo po tem, da namesto rokavic uporabljamo instrumente. Rezervirajte vstopnice!

OGLAS. Trgovsko podjetje na veliko za Goranjsko »Kokra« kupuje predvsem izdelke obrtnikov, ki nimajo obrtnega dovoljenja. Informacije dobite pri Francu Mohorju iz Bašlje, ki nas je do dobra založil z »na črno« izdelanimi lizikami. Pohitite — še je čas!

DO LIZIK prideš v našem mestu lahko le po zaslugi »ustne propagande«. V mestni slaščičarni jih med bonboni in čokolado na zasteklenih policah ni, kajti hrani jih blagajničarka v miznici. Pač posebni varnostni razlogi...!

MESTO so tako temeljito očistili malih živali in živalic, da so številni roji muh vendarle prišli do svojega življenjskega prostora na področju lesenih dolgih barak z odprtim strniščem brez kanalizacije v bližini Novega doma. Poglavarice mušjih plemen se tem potom zahvaljujejo mestnim očetom za izkazano pozornost.

FOBORNICI predloga, naj bi vodstva vseh javnih lokalov, ustanov in podjetij, ki namestijo pročelja svojih poslopij opremiti z novimi napismi in tablami, zaprosila v ta namen za uslugi mestnega projektivnega biroja, obveščajo zainteresirane, da si lahko kot vzorec bodočih napisov ogledajo na baraki v bližini Novega doma tablico z oznako »Falkendorf 72«.

TORTE IN MESNI IZDELKI, ki so nas vselili v moderno delikatesno trgovino, ločeno od še bolj modernega bifeja z leseno steno, ki pa ne sega do stropa, se bridko pritožujemo zavoljo dima in smradu, ki se posebno proti večeru začneta na našo škodo valiti izpod stropa v naše kraljestvo. Zato prosimo cenj. meščane, da se nas usmili, sicer bomo mesni izdelki še bolj shujšali, torte pa postale preekstravagantna specialiteta. (Kranjčani, dober tek!)

TAKO JE ZAPIHALO IZ RADOVLJICE

PRI NAS IMAMO GOSTILNO »LECTAR«, v njej pa natakario Slavko, ki te zaradi svoje prikupnosti zna hitro spraviti v kaj neroden položaj. Če spregovoriš z njo, te namreč upravitelj Korošec, ki je med drugim znan tudi po »skoč-

nih« cenah, utegne avtoritativno deložirati iz lokala. Kdor ne verjame, naj vpraša gosta Zagarja, ki se je tako slavni usodi komaj, komaj za las izognil.

MIHELČIČ, knjigovodja trgovine kmetijske zadruge, pa malodane vedri in oblači v prodajalni, povrh pa kot bivši cerkveni organist še vedno pridno dela razliko med »našimi« in »njihovimi«.

TAKO PA IZ KROPE

TOVARNA »PLAMEN« razpisuje natečaj za sprejem novih uslužbencev. Predpogoji: prosilec mora biti sorodnik modrega vodstva podjetja; nujno je, da je v svojem prejšnjem življenju bil vsaj cerkveni ključar, če že ne organist; imeti mora izza bivše Jugoslavije revolucionarne izkušnje v pogledu zatiranja rdeče nevarnosti.

NAŠE ZEMLJE so cenejše kot ljubljanske ali mariborske. Pa kaj moremo, ko pa je pri nas tako tesno, da ni mogoče speči večjih!

IMAMO pa tudi plavalni bazen, ki je na zelo sončnem kraju in v večni gradnji. Zlobni jeziki trde, da bo kmalu dobil brata v sindikalnem domu!

DVE IZ KAMNIKA

»Sinji trak« na progi Ljubljana—Kamnik še vedno drži naš stari »Kamničan« — pa menda ne samo zaradi svoje izredne naglice, ampak tudi zato, ker nihče drugi tam sploh ne vozi.

Da bi pa ljudi v Kamniku nekoliko presenetili, jim zadnjič enostavno sploh ni povedal, da prihaja po novem tudi dopoldne k njim. Prav jim naj bo — vsaj drugič ne bodo zlobnih jezikov za njim stegovali.

Pač pa je v Kamniku huda s kulturnim domom! Ali ni šment, v štirih letih, kar ga gradijo, je vedno manj in manj materiala zanj. Skratka, material se je sila nekulturno obnašal. Zato so Kamničani stopili skupaj in sklenili: Fizkulturi ga dajmo čez — ti ga bodo ukrotili, če nihče drug.

Za kulturo pa, kdo bi si belil glavo! Se bo že našel nekdo, ki bo tudi za to poskrbel...

In da bo volk sit in koza cela, je sklenil delovni kolektiv podjetja »Kamnik«, da bo sam zgradil »Delavski dom«, kamor se bo lahko v Kamniku zatekla preganjana kultura...

DISEKTOR »ISKRE« SI MANE ROKE

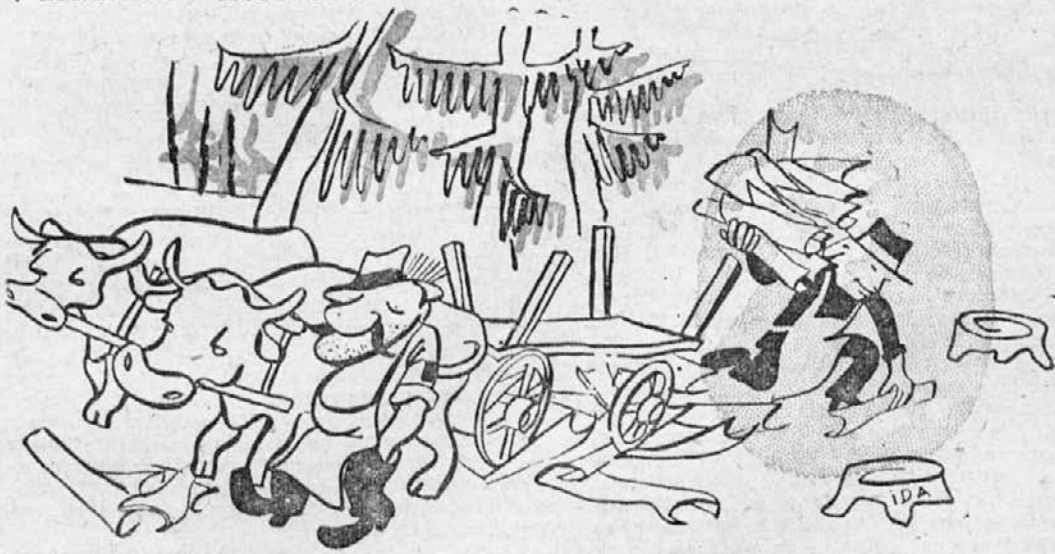
— Zaradi tistih 3000 popravkov na naših kinoprojektorjih, o katerih je pisal »Toti list«, sem bil že resno v skrbeh. To je dobro, da sem pretental svojega pravnega referenta in predsednika upravnega odbora, da sta podpisala pismo »Totemu«, v katerem sem mu zagrozil s tožbo. Če se bo »Toti« prestrašil, bo takoj prinesel popravek in še pisca tistega članka mi bo izdal. Tega bi pa na vsak način rad zvedel. (Pa ga ne bo! Op. ur.)

SPOROČILO CELJSKEGA POGREBNEGA ZAVODA

Zaradi izrednega zanimanja bralcev »Totega lista« za pokop Nerata, ki je zahteval pogreb brez duhovnika, sporočamo naslednje:

1. duhovnika res niso poklicali, zaradi česar smo pokojnika namestili v najslabši sobi mrtvašnice;
2. telesa nismo očistili, čeprav je oče plačal pogreb II. razreda;
3. uporabili smo menda najslabšo krsto z odprtinami — saj na pogrebu ni bilo duhovnika;
4. pokopani se ni pritožil. — Upravitelj I. r.

VSE SMREKOVO LUBJE V ZBIRALNICE »KOTEKSA«!

Umen kmetovalec: Jaz smrekovo lubje prodam »KOTEKSU« v Ljubljani
lepo očiščeno in rumeno

Žane iz Lublane

Dons vam bom pa napisu, kuga vse de u Lublan prauja. Alstns, u Lublan prauja:

... de je zlu fajn, če si u služb pr firm »Mes-nina«. Tom maja tku zrihtan, de dubi dumač persónal usak dan ub deseteh gratis malca, ke se sestuji iz enga golaža al pa gemišta. To se pa zatu lohka gratis špogaja, ke je bla ta firma ustanovljena šele po izidu tiste uredbe ud štedne. Če b bla pa že prej na svet, b se pr tej firm za uslužbenca najbrž deliu zastoju še kusiu;

... de še ni doug ud tega, ke sa mel piuniri in cicibančki pud Tibuli na teluvadiš zabava pu 45 din ud ta velke in ud ta male usebe. Za tista prilika sa znajd! takele vahtarje iz gurjačam, ke

sa stal skori drug pr drugem in pazil, de b se kašna mejhna glavca zastoju ne ušulla na prireditu. Zadeva sa hoti patentirat, pa tega patenta ta merodajni nisa tli na znajne uzet in kaže, de sa ti vahtari sam dvakat nastojil: ta pruč in ta zadnč. Prreditu je bla visok ustopnin primern ubiskana. Mal je blo pa joka, ke sa ga uprizoril tist malčki, ke sa mal zamudil, pa zatu nisa smel nastopt. To sm napisu, čeprou je že ud takrat, zatu, de b se du družga maja eventueln dal u tem puzledu kej pupraut, usebn pr tak ustopnin b predlagu, de b ja naredil drug let na ubroke;

de maš iz Belvija zlu lep razgled punoč na rasvetljena Lublana. Če se pa u sam lukal ubrneš, boš zagledu enga tagga lepga psa, ke ga maja za jedi poskušat Prauja, de je zlu kulinaricn zdresiran in de prec pugrunta kuga je klubasa, kuga pa šporgi. Ta cucek proba jedi in

če se njem dupadeja, jh pol tud ldem serviraja. Tom maja tud ena receptorka, ke se večkrat u zemla udere; tu še ne b blo tku slab, če ne b s saba mela tud ključe ud sob, de gosti na morja du pojstl. Predlagam de daja ključe psu. Če je za jedi poskušat zdresiran, bo znou tud sobe udpirat, pa še hiše se bi drži kt receptorka. Seer bo pa že kuntrola ugotovila, če ne b blo bolš, de b receptorka jedi poskušala, ps pa ključe nosu. Če se natančn premisl se lohka ugotovi, de tale Belvi nazadne le ni tku lepga razgleda;

de ma pr Ta starem tišlarju use ključe ud kleti ubešene upraunca ukul vrata, de lohka samu ona pride do vina in drugih pijač. Pa je useen vina zmanjkval, ke sa ga moral pol uslužbenci iz sojga žepa plačvat. Čeprou je trgouska inšpekcija balone zacementirala, upraunca še zdey na verjame, de vina zmanjkvat ne more, pa zahteva ud kelnere kar pu pet litrčkov več za plačat — za usak slučaj, če kej izhlapi, čeprou nič ne izhlapi. Kam gre ta vin, vesta samu svet oče pa upraunca. Nekter pa prauja, de b tist tud vedl za tu, ke hodja u pisarna tega podjetja na interne mitngž;

de marna u lublansk kuludvorsk ulc na številč 45 še zmeri »Trattoria«, pred sudnija pa Rimsk trg, najbrž zarad spumina na Stare Rimiane ud Mraka. Zanklova štacuna na Sem-

petrek cest, sa pa sam du napisa »Medič-Zankl, d.d.« prefarbal, napis pa pustl, de b mende dediči ne puzabil, kje je učas stala njihova baji;

... de nektare tramvajske vuzove tud pulet kurja, mende zatu, de b mal razbremenl domf-bad u »Slonu«;

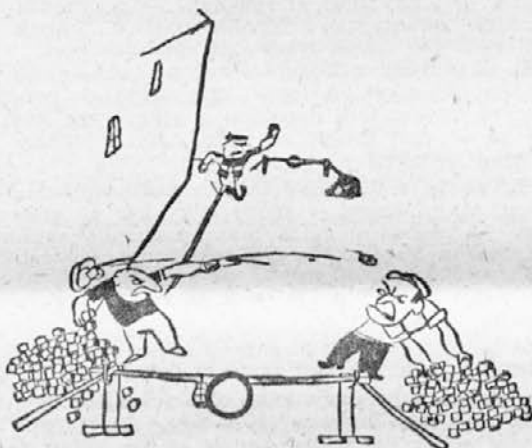
... de je Noetova barka puvrgla u Tivolskem bajaranu mlade, ke se jim prau čouni. Prauja, de sa ti čouni zlo dobr za tauhat. Tom maja tud en bufet, not pa dve uslužbenke, ke sta zatu tom, de se gostje lohka sami pustrēja;

... de sa u frančiškansk ulc pr Varteksu glubok znižal cene en ublek, ke je prej stala 11.600, zdey pa 11.300 din. Edn je kar skp padu, ke je vidu, kuku pucen se že lohka dondons ublečeš;

de sa na lublanskem peron ukinl use klupi, de b se potnikom preveč na znucalc udzad hlače, čeprou b tist, ke težku stojeja, raj mel zadi kašna lukna, kt pa utekle tace;

de je zadnč Krim puvabu lublanska mladina na soje dirke iz skircam, bicilnam in autumubilm. Na te dirke je pršlo ugrovn mladine — nktar iz skircam drug iz švercanm kulesm, tret pa iz spusojenm autumubilm. Zmaguvalci sa mel ublubln tud darila kokr sa u radju razglasl. Du tega pa ni pršlo, ksa nekter funkcjo-narji medtem nahod dubil pa sa tiste robce mnde kr zase punucal;

de tale storja more res pridt u lublanske anale, d se tud zanamcm uhran Putnikova skrb za tujce. Nj se tud naš nasledniki špeglaja na kakšn način sma učas tujcm na roka šli. Ena

— Stoj! Ne mečita kamenja! S tem sa prav tako škodita, kot če ne kupujeta tedenskega lista

„7 DNI doma in po svetu“

ki prinaša zanimivo čtivo iz vseh krajev sveta, zdravniško, pravno in vzgojno posvetovalnico, otroški in ženski kotiček ter še vrsto zanimivih, smešnih in resnih. Tudi za ugankarje je poskrbljeno! Zanje so pripravljene vedno lepe knjižne nagrade.

VSE TO PA LE ZA 5 DIN

Zahtevajte povsod »7 DNI DOMA IN PO SVETU«!

družba kje hotla jt u lublansk teatr pa sa naročl pr purtiju u hotelu karte za opera. Ta sej pa ubrnu na Putnika kma take stvari čez in skumandiru karte. Uradnik Pepe je biu u velik zadreg, ni prec vedu kakšn faktor more za tu punucat pa sj mislu: d bo vauk st pa koza cela, bom kr petstu dinarju gor nabutu, sej u tuj valut tu na pride velik;

de je zdaj, ksa nm u Lublan tku voda pudražl, men pršlo na misu, db guspudine lohka velik pršparale, čb utroke nagnale iz piskrm za tistm autumubilm k ceste šprica. C maš velik utrok, u enmu let čist gvišn pršparaš za ene najlonce iz črna peta

de kdr tkula špaciraš, ukul lublanskega centra, bi mogu gasmasko nataknt. Take duhove lohka čutš sam še u limfabrk. Iz kavarne Emona prideja tak duhovi pu plinu. d se še na ura naupaš pugledat, d te neb pr prič črna ratala. Pa kanale bi tud dobr blo enkrat spucat ukul Slona, drgač bō mogu Putnik u soje prospekte za tujce napisat, d je dustop u ta predel mugoč res sam iz gasmaskam...

... de je tanajhuš na svet, če je člouk preveč popularn, sj ga daja tku rekoč za usak šmorn u cajtnge. Vidte in tku se gudi tud Orešičumu Jankot. Ze prejšne čase je biu u cajtngh u tist rubrik ispred sudiša — zdj je pa avanziru in je pršu u športna rubrika, kje u Kopru »pumontoma« zamenu moto šport iz boksarskm. Jest mislm, de bi blo take tiče, ksa u športu sam za dekle, dobr vn zlifrat...

... de sm za dons nehu, drugič pa spet kera puvem.

Zane

ZA BEŽIGRADOM

imajo čudnega predsednika TD Partizana, ki je zbolel za kinematografobijo. Kino mu je naravnost trn v peti. Dasi je društvo Partizan za Bežigradom naprosilo ljubljanski MLO za ureditev kina, je predsednik na ugodno rešeno prošnjo takole zagrozil: »Le začnite z delom, toda, kar boste Vi podnevi postavili, bom jaz ponoči podrčl.« Zanimivo bi bilo vedeti, kaj si Bežigrajčani bolj žele: imeti starega predsednika, ali dobiti nov kino.

FILHARMONIJA PRED DIČEMO

Ali Škerjanca bi, ali Kozino?

Kaj pa porečeta Švara in Krek?

Jezzen bo Bravničar, Gobec užaljen,

Ciglič nesrečen in žalosten Prek.

ZA LJUBLJANSKO »ŠESTICO«

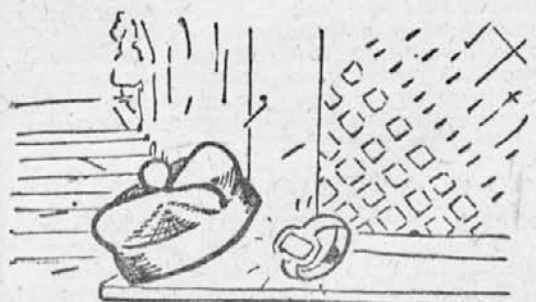
uredba o prosti prodaji vina ne velja, ker še ni izšla uredba v uradnem listu. Takšno je pogruntal Svet za blagovni promet LRS in dal v Novo Gorico, kjer je »Šestica« nakupila vino, navodilo za zaplenbo vina. Upravnik podjetja »Vino« v Novi Gorici si je ob tej priliki z zadovoljstvom pomel roke in smešljaje izjavil, da on tako ali tako za Jugoslovijo vina nima, ampak samo za Italijo. Kaže, da bi bilo pametno, če Svet za blagovni promet temu upravniku tudi izda kakšno »Navodilo«.

NEKAJ Dr. JANKOVIH IZ LJUBLJANE

Kaj je on? Najpopularnejši spovednik Ljubljane! Tako vsaj on misli. Kako mu švigajo oči po cerkvi, kako opazuje ovčice in njih obnašanje! Pred dnevi sta dve dekleti v klopi zaspali. Njegovo budno oko ju je takoj zasledilo: »Tu je hiša božja! Tu se ne sme spati! Doma v posteljo!« In odvihral je zmagošlavno v spovednico. Od same strogosti se bo možakar kmalu docela posušil.

Z visokim glasom je zapridigal. Kaj da je vera, je pridigal. Takole je pojasnjeval: »Krist-jani! Če hočem na kratko povedati, kaj je vera, moram najprej povedati, kaj ni vera: Vera ni nedeljska srajca, vera ni liter vina, vera ni čiki!«

Pred neko spovednico sem zadnjič opazil rdečo kanoniško kapo. Stara ženica mi je povedala: »Sedaj spovedujejo naš gospod doktor Janko. To je njegova kapa.« Na rdečo kapo lovi ribe! Pa je šlo tedaj nekam slabo in kapa je kmalu izginila v spovednico. Če bo šlo še naprej tako slabo, bo nad njegovo spovednico kmalu zablestel napis: »Tu se dele najuspešnejše Jankove pokore, natančno predpisane in odobrene po papeškem predstavniku Oddiu.«

Bela vrana med dimnikarji

Črna bratje: »Dragi Lipnik! Ti se tako boriš za naše pravice, da si ostal pri tem ves bel, čeprav si se zraven precej umazal. Boljše bi bilo, če bi zgrabil tudi ti za naše delo in se zraven umazal, pa bi bil bolj čist!«

ZAKAJ SMRDI V KAVARNI EMONI?

Na vse načine so si že prizadevali dognati, zakaj tako smrdi v kavarni Emoni. Nekateri so prišli celo na to, da smrdi zato, ker je ne zrači. Drugi spet menijo, da tam smrdi zaradi plina. Končno je le prišel nekdo in zadel pravo: smrad v tej kavarni povzročajo stare, preperele platnice z naslovi že zdavnaj umrlih nemških revij.

V BARU NEBOTIČNIK

imajo razen artistov na sporedu tudi belo pivo in ledeno kavo. Tako bi človek sodil, ko prebere cenik; ob naročilu teh dveh najavljenih točk pa dobi pojasnilo, da ju ni na programu. Belo pivo se je baje sončilo in počrnelo, ledena kava pa je šla na Himalajo in tam zmrznila.

Nekaj sapice od tu in tam

NAKLO. Obiskovalci gasilske veselice so bili izredno dobro postreženi z dobrotami; saj so jim nosile srečo naslednje besedice, napisane na srečkah: »Korajža velja, bog ti pa srečo dal Prosi za nas, bog čaka nate!« Prostovoljna gasilska društva opozarjamo, da lahko dobe podrobna navodila za organizacijo uspešnega srečolova pri predsedniku »gasilskega društva Naklo«, kolarju Jerneju Legatu.

TRŽIČ Če še ne veste, si kar dobro zapomnite, da je profesorica Slava Rakovčeva kot stara klerikalka, ki se je za stare Jugoslavije udeležila evharističnega kongresa v Budimpešti, prenehala z možem vred hoditi v cerkev, da pa zato toliko bolj goni v hišo božjo svojo služkinjo, ki ima sveto nalogo, da v templju opravi tudi zanjo in moža; da ima Danica Rožančeva, poslovodkinja ene poslovalnice »Preskrbe« takšni tehničari, ki ji na vso moč onemogočata biti poštena; da je pri nas premalo pekov (samo štirje!) zaradi česar peče župniku hostije za obhajilo Josipina Hribarjeva, ki se je kot učiteljica — za vsak slučaj — specializirala tudi za kurirja-raznašalca »domoljubne« in ne vem še kakšne literature...

KALVARIJA PRI KRANJU. Naša Ana Gerzetičeva se je v zadnjem času izurila za »stražmojstra«. Vedno prisostvuje pouku verouka v cerkvi in v prisotnosti duhovnika »vzgaja« otroke z batinami.

ŠKOFJA LOKA. Upravnik pošte Kosec mi je pripovedoval, da so ga v Ljubljani neznani storilci nesramno napadli in mu ukradli uro. Kar

zasmilil se mi je, ves je bil razbit in obvezan. Ko pa sem prišel v Ljubljano, mi je nek kolega povedal še to: »Kosec bi pa zadnjič kmalu potolkel svetovni rekord v teku na tisoč metrov! Mož ga je zasačil pri svoji ženi, potem ga pa gnal prav do bolnišnice, ki mu je k sreči silno prav prišla!«

PREDDVOR. Uprava pošte v Kranju namerava po vzorcu upravne pošte v Predvoru zamenjati udeležbo svojih uslužbencev na raznih sestankih z njihovo obvezno udeležbo na procesijah in drugih podobnih prireditvah. S temi načeli se strinja tudi Tičar.

SAPICE pa so v naše uredništvo prinesle še to, da sta kmetijska zadruga v Sovodnju in Marija Sirčeva v Tržiču dobili pismeno priznanje, ker imata najbolj »snažni« poslovalnici v okraju; da bo gostilničarka Marija Ankeletova s Sv. Ane nad Tržičem vsak čas izdelala poseben žig za žigosanje gostilničarske steklenice; da si bo cestar v Jaršah dobil partnerja, ki mu bo za dvig udobnosti potovanja pomagal na njegovem odseku ceste vržati nove luknje; da... da bodo gorenjske sapice v naše uredništvo še zapihale!

Skrb za umetnost

Bravničar: Daj, pritisni, pritisni! Jaz bi tudi rad dal izvajati svoja »Zbrana dela«, ki sem jih natisnil pri Državni založbi.

Z Jesenic je zavelo

CIRILA, prodajalka v trgovini pri »Balonu«, bi morala še vsaj nekaj let v prvi ali drugi razred osnovne šole, da se izpopolni v seštevanju in množenju. Zelo rada se namreč vračuna — čeprav nikdar v svojo škodo!

LETNI KINO je čudovita posebnost. Njegovi obiskovalci si bodo morali na vsak način priskrbeti avtomatične registratorje, ki bi jim pomagali razložiti, kaj poslušajo in kaj gledajo na platnu. V letnem kinu namreč gledaš film, ki ga vrte v letnem kinu, poslušas godbo s kazinskega vrta, vmes pa za dodatek slišiš še odlomke iz sosednje kino dvorane, v kateri vrte drug film. Ker pa je obenem letni kino čez dan tudi otroško igrišče, so pionirske gugalnice zvečer končno podlegle teži trideset in štiridesetletnih »malčkov«.

NEKAJ SAPE Z BLEJSKE DOBRABE

PRECASTITI gospod Stolbičar uvaja v cerkvi kasarniški režim. S prižnice slišiš iz njegovih ust: Stoj mirno, ne kihaj in ne kašljaj, da ne motiš razlage božjih resnic! Kot da bi bile božje resnice odvisne od kašlja...

UČITELJICA Antonija Kalčičeva pa ima na vsak cerkveni praznik med tednom službene opravke izven kraja...

Za Maribor: Peljal ga počasi — je po sodni gasi...

Bodo li se vrata sploh mu kdaj odprla?
Ali bo zadeva kar lepo zamrla?

Vrata so zaprta!
Polž naprej ne more!
Mar ostalo hreme res bo — brez pokore!

Branko Rudolf
contra
Franc Srimpl

STRANICE Naša kmetijska zadruga ima tako dober trgovski odsek, da je v zadnjih dveh mesecih dosegla samo 42.000 dinarjev zgube.

TEPANJE. »Odpusti nam naše dolgove, o gospod...« so še v ponedeljek dopoldne molili v gostilni tepanjski gasilci, ki so naposled le zbrali toliko moči, da so posrebeli kislo juho in proti poldnevno dostojno priromali do svojih domačih čuvarjev javnega reda.

TABOR V SAVINJSKI DOLINI. Dragi moj! farani! Nezaslišano je to, kar se mi godi! Pomišlite — bil sem orglar, učitelj in matičar na Gomilskem, zdaj pa da bi šel krampat na ljubljansko cesto? In to vse samo zaradi tistega sestanka, na katerem mi niti v prisotnosti župnika niste hoteli odobriti enajst jurjev plače za orgljanje. Ježeš, ježeš.

LJUBEČNO Jaz, predsednik kmetijske delovne zadruge s 76 ha agrarne zemlje in tremi zadrugami odločno nasprotujem, da bi naša zadruga postala posestvo splošne kmetijske zadruge. Svoje nasprotovanje utemeljujem s tem, da v nasprotnem primeru ne bom več mogel po milji volji plačevati najete delavce ter živeti in gospodariti kot popolnoma svoj gospod.

TABOR Predsednik občinskega ljudskega odbora zanika da bi dal nalog za streljanje s močnarji ob priliki zadnje procesije, kajti po njegovih trditvah se je prav med streljanjem s tajnikom občine vred nahajal v cerkvi, zaradi česar je njegova krivda izključena.

FRANKOLOVO. Naj javnost zve, da v nedavni veliki bitki ni zmagal naš ključar, ki je zahteval, naj bi staro poljsko kapelico zaradi gradnje ceste podrli, marveč ing. Černe, ki je načrt slajno »prilagodil« terenu in cesto »mojstrsko« speljal prav okrog kapelice. Kaj hočemo, razpadajoča kapelica je pač kulturni spomenik...

VITANJE. Menda nihče na svetu ne ceni gnoja tako kot župnik Lah. Ne pusti in ne pusti ga trohneti na gnojišču Zlodejeve vdove — pa čeprav se ta neprostopoljnemu odvažanju upira. Vse kaže, da bodo v Vitanju namesto bere moral uvesti za gospoda župnika vsakoletno pobiranje gnoja.

SMIKLAVŽ PRI LAŠKEM. Pri nas imamo delavca Janeza Oblaka, ki mu je cerkveni ključar izvolil pisati anonimno grozljivo pismo. Stucin pa ga je po namigu od zgoraj nameraval vreči iz stanovanja. Janez Oblak ima res to slabo lastnost, da temu in onemu grešniku rad stopi na rep, toda kdo bi si mislil, da bo pri vsem tem zacvilil prav župnik Medved?

RUŠE. Pri nas so iznašli novo strašilo za porodne otroke. Zence namreč malčkom groze s šibo božjo, ki v obliki hloda že nekaj mesecev visi na žičnici visoko v zraku.

DRAVOGRAD. Poštna uprava bo te dni izdala ukaz, da je preureditev hiše, za katero se vsi potegujejo, preložena na leto 1975.

LAŠKO. Pripravljamo se na veliko svečanost v čast ponovne — to pot poroke Stanka Goriška. Direktor ing. Pelko mu je za prevoz že ponudil avto, deklice v belem bodo trosile cvetje, igrale bodo tri godbe, pred oltar pa ga bodo na rokah ponesli prav tisti, ki doslej z njim še govoriti niso hoteli.

POLJE OB SOLTU. Rozika iz zadruge sporoča svojim kavalirjem, da ni navadna tatica, kajti tistih 232.000 dinarjev je izvlekla na račun »viškov« zadruge. Zal ji je le za tiste bone, ki jih je pozabila v predalu in so zastareli.

PISMO ZASAVCEM

Jaz, Vilko Repovž, se ne nameravam več izdajati za organa državne varnosti. Preiskave in razpolaganje z aktovko ter denarjem Jelenčeve mi ne leže več. Hranite mi denar, ki mi bo pozneje prav prišel. Odsoten bom pet let. V Celju sem dobil brezplačno stanovanje s prehrano.

Na svetu še da se Quichote dobiti, ki z mlinom na veter gredo se boriti. Le kaj bi Cervantes na vse to dejal, če Rudolfov članek bi v Vestniku bral?

Verjetno takole iskreno bi rekel: »Ne s prvim, ne s drugim ne bom jaz povlekel!«

JAGER PA JAGA

(prej v celjskem, zdaj v mariborskem koncu)

Duhovnik Jager: »Veš, ljubica, glede naših zadev se bom že z vsemočnim pomenil tako, da bo prav, le zaradi tistih OF sestankov ti moram naložiti pet očenašev pokore.«

LJUBITELJI PSOV, POZOR!

V vsaki mariborski trafiki si lahko nabavite Baskervillskega psa za ceno 25 dinarjev. Za čisto raso odgovarja založba »Obzorja«. Pes sicer ne laja, tudi ne grize in ga toplo priporočamo v prodajo. Omenjena založba je spustila tega psa v prodajo zgolj zato, ker je sama že precej na psu.

•TOTI LIST•

RAZPISUJE TOLAZILNE NAGRADE

za tiste podnormne člane ljubljanske Drame, ki so imeli pretežno večino sezone najdaljši neprostopoljni dopust. Prvo nagrado dobi najboljša neodigrana vloga, uprava pa — priznalno diplomu.

LAIK SVETUJE FILHARMONIJI

Bolj ko glasuješ, si bolj v zagati. Rad ti pomagam iz mučnih zadreg: Z večnimi sejami časa ne trati, avtorje naše izvajaj vseppek.

KAKO SE TUDI LAHKO PRIDE DO NASTAVITVE?

Če si med slabšimi absolventi kake akademije, pa te vendarle morajo — z oziranjem na obzir — v kaj boljšega vtakniti...

SE REVIJA — ŽEP TI ZAVIJA

Saj smo stopili v novi svet — čez prag, Pa vendar — »Novi svet« nam je predrag.

Kaj mi nuca planinca,
Tud' če pridem do nje!
Kaj mi bo vsa lepota
— brez želodca ne gre.

Za želodec pa najbolje poskrbite za vsak izlet v poslovalnicah trgovskega podjetja

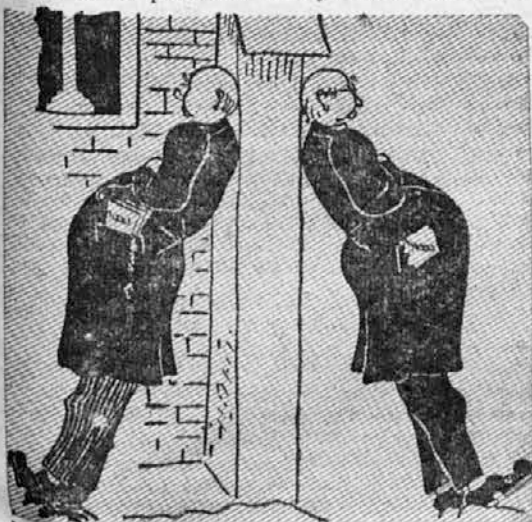
„GRUDA“ Maribor

kjer dobite edino PRAVO OGRSKO (Gavrilovičevo) SALAMO, izvrsten »ZDENKA« SIR, kuhano šunko, krasen pršut, vse vrste sardine v olju itd. itd

Torej preden greste na izlet — po telesno hrano h »GRUDI«.

— Pa pravijo, da ni baš varno hoditi tod ob-
sorej...!
— Res je, posebno pa ni varno ob severnem
zidu farne cerkve. Zid, ki so ga bombe pošteno
razmajale, da se je nagnil kot župnik s priž-
nice, podpirajo trkli podporniki, kjer so si zbrali
svoje domovanje strigalice, kozlički, stonoge in
še dosti drugih takšnih kebrov. Pa so jo go-
spodje pri farni tako pogruntali, da bodo na-
mesto da bi plačevali zidarje za obnovo — za

kar že cel vek pobirajo denar — podpirali stene
raje kar sami, denarce pa naložili bogu v čast,
sebi pa v žep.

To pot jim je že itak nakazal gospod opat.
Čeprav je »bankrotiral« pred oblastjo, pa je
vendar postavil za dve leti naslednike. Sicer pa
je glavno, da jim ne uide blagoslov »ta višjih«,
vse drugo pa res ni važno. Če bo pa razmajani
»blagoslov« v obliki farnega zidu ob priliki
zgrmel na naivnega vernika, pa bo spet kriva
oblast! Pa kaj hočemo! Zavite oči ne gledajo
naravnost.

Ko že govorim o ravni poti, mi pridejo na
misel tisti, ki jim celjske arkade niso pogodu.
Takole so se znani »ta boljši« celjski purgarji
od vraga resno menili o nevarnih obokih, o ne-
smislu, o denarju, ki ga mečemo stran itd. itd.
Jaz sem pa takole potuhtal: ko bi se našel kdo,
ki bi jih v tistem ozkem prometnem grlu maj-
ceno s kolesom ali avtomobilskim blatnikom
sunil če že drugega ne, pa bi bili spet vsi drugi
krivi, samo gospodje nergači ne. Pa saj to vse
skupaj nič ne pomaga, niti tiste skladovnice
cepanic na Muzejskem trgu, ki kot barikade
strmijo v trg in ljudi. Če bi se pa le izkazalo,
da bi te barikade drv ne vzdržale, pa bi se
dvignil tak val ogorčenja, vsaj tolikšen kot ga
dviga ob vsakem — primernem in neprimernem
— času hišnica Narodne banke, ki se prav ta-

krat spomni in srdito pometa pločnik, ko je to
najmanj treba.

In nikar ne misli, dragi Celjan, da bi se ti
izplačalo protestirati! Vneta negovalka čistoče
ti bo marsikakšno, ne preveč »čisto« besedico
vrgla na glavo in srečen boš, da se boš zmazal
brez bunk. Kajti tudi takšne slučaje baje po-
znamo.

Ptujski Vohljač (pozdravljen, neznani prija-
telj, dosti je dela, kajne!) me vprašuje, če tudi
pri nas podnevi na ulicah luč gori. Tega ne
morem reči, pač pa imamo v Celju mnogo re-
klame: »svetlobne škatle« na Unionu, Evropi,
restavraciji Na-Na, »Pri Mlinarjevem Janezu«,
ki so sicer postavljene z mnogo dobre volje, zato
pa s toliko manj okusa. Močno se mi zdi, da
500-letnica Celja vendar le vpliva »na svetle
tradicije« Celjanov, le za pojem neonska rekla-
ma bomo rabili še kakšnih novih pet sto let.

Pa še nekaj sem skoraj pozabil. V Celju so
vse do pred kratkim še praznovali 1. maj — če
že ne drugje, vsaj na še neporojeni fasadi no-
vega gledališča. No, pa so se nenadoma splašili
in sneli parole, kakor da bi vedeli, da sem jih
pretekli teden zapisal v svojo črno knjigo.

Nič ne pomaga, malo moram še po svetu, videl
sem, da je v Mariboru in Celju poplava — pa
čeprav samo v kinu — v reklamah »Zora« vode
proti sivih las, zdaj pa moram pogledati, če je
ta nevarnost tudi drugod tako huda. Ta čas pa
se poslovim, posebno pa od tistih mlajših mo-
ških članov celjskega občestva, ki tako ponosno
nosijo »Tarzan«-frizure in se brhko ponašajo
s kodri vodne ali trajne ondulacije. No, pa to
ni »foušija«. Saj sem zadnjič pri sebi naštel
celih 36 las...

Do prihodnjic pa — pridni bodite, če ne...!
Vaš celjski Cefizelj

POLNOČNE CELJSKE CULE

Celjski Cefizelj je zaradi svoje zaspanosti oni
dan pošteno nastradal. Zgodilo se je namreč, da
sta dve pobožni ženski iz bolnišnice sklenili ob-
darovati Cefizlja, da bi v bodoče bili v boljsem
prijateljstvu, pa tega spaka nista mogli prebu-
diti, tako je trdno spal.

— Gremo pa h konkurenci, sta sklenili verni
duši.

In res sta jo kot senci v polnočni uri v pone-
deljek 16. junija, s culami preko hrbtov, mahnili

»Kaj — »Tkalnice« ni v Celju več?

Mar »Hlačevina« je zdaj preč?

— To vendar ni mogoče! —

»Ne — le ime bo drugo zbrala

Na lepše se bo preimenovala!

proti župnišču. In glej uslužnost, ki je Cefizelj
ne zmore: tam je kot naročen že čakal gospod
Lukman, vzel punkličke, se prav lepo zahvalil in
jih odnesel v župnišče

PRED NEVIHTO NA DVORIŠČU CELJSKE BOLNIŠNICE

Približno petdeset prašičev celjske bolnišnice
namerava začeti javno pravdo zoper ponovno
možitev bolniške kuzle. Prašiči se namreč boje,
da bi kuzla spet skotila štiri mladiče, zaradi
česar bi bila prašičja družina občutno prikraj-
šana na veljavi in hrani. Kdo bo zmagal, še ni
mogoče predvideti. Uprava bolnišnice namerava
na vsak način ostati strogo nevtralna, kajti vse
omenjene živalice ji v higienskem in zdrav-
stvenem pogledu prinašajo ogromno korist.

ZA ODHOD V AMERIKO

vam nudi izredno hitro najboljše in najbolj za-
nesljive informacije Milka Gmajnerjeva v Celju.
Če ste doma v bližini Vitanja, lahko v ta namen
obiščete tudi Papija Sevska iz Rakovca pri Ve-
lenju. Na vsak način pa vas vljudo obveščamo,
da bo prvi transport odrinil v kratkem, kajti
ameriška ambasada je za to že vse pripravila
— če ne bo dež.

CELJSKI OGLAS

Če hočete dobiti posojilo v celjski hranilnici,
zahtevajte od primernega podjetja račun za
spalnico, za posojeni denar pa kupite klavir ali
kaj drugega. Za nadaljnje informacije vam je
vsak čas na uslugo — Mica Kor.

NOV SAMOSTAN V CELJU

odpirajo pod okriljem splošne bolnišnice.
Sedemnajst bivših nun je že sprejetih, ostale
interesentke pa lahko pošljejo prošnje za
sprejem dr. Šušteršiču, ki sester, ki niso bile
nune, v službo sploh ne sprejme. Pa tudi
drugače je vse v najlepšem redu. V času, ko
je v bolnišnici na obisku kaplan Tominšek,
lahko sestre same stopijo na stražo, kajti
presenečenja niso zaželena.

Izdelovali pa bodo v dosedanji

Tkalnici hlačevine v Celju

prav vse tiste izvrstne, lepe in naj-
različnejše popeline, cefirje ter dru-
go blago, kakršnega si lahko le
zaželite.

Torej brez skrbi — ime bo drugo,
kvaliteta in izbor pa isti —
če ne še boljši!

VOHLJAČEVE PTUJA

Te, te, te, tako pa ne gre več! Popravkarji me bodo na koncu tako popravili, da še sam ne bom več vedel, kaj je res, kaj ne. Prvi je začel Florjan Može z »ni res«, zdaj je Minka zakokodakala »ni res«, drugič bo spet kakšna tretja oseba dejala »ni res« in jaz si nič več ne upam napisati. Naj recimo rečem, da imajo pri Vina-riji na »posvečenih« vratih zaklopko z nemškim napisom: »Frei«, »Besetzt«, pa bodo rekli — ni res. Naj napišem, da je neki srečnej zadel moško kolo na tomboli v korist gradnje Kultur-nega doma, ki se še sploh ni vršila — zopet bodo rekli — ni res. In za ptujsko Grajeno naj rečem, da razmraja in okužuje ozračje, takoj bo Oplejevalno društvo poslalo tale popravek: »Ni res, da Grajena smrdi, Grajena bistro žubori in opojno diši.« Tako je s temi popravki in jaz bom izgubil smisel za resnico. Začel bom verjeti Snofačevi Katri, ki po Ptuj govori, da je to hladno junijsko vreme posledica atomskih eks-plozij v Ameriki, da si nekateri ljudje v zaklo-nišču stanovanja pripravljajo in da je Marija v stranskem oltarju proštjske cerkve namežiknila gospej Molek, češ, vojska bo. Sicer to še ni naj-hujše, kar je Katra povedala. Veste, ona je ko-

mandant vseh ptujskih klepetulj in obrekovalk, ki človeka do golih kosti oberejo, samo če ga v zobe dobijo. Iz najbolj poštenega dekleta napra-vijo vlačugo, iz najbolj treznega moža pijanca. To je pravo Obrekovalno društvo v Ptuj, ki ima svoje filiale v knjižnici, na trgu, v kavarni, gostilnah, pri vodnjaku v Prešernovi ulici in celo v proštjski cerkvi. Edina Katra ima pre-gled nad vsemi ragljami in pri njej zveš več kot na kriminalnem. Madona, jezik se ji tako vrti kot ventilator v kavarni, kadar je hudo vroče. Če ona začne v Toti list pisati, to bo šele popravek!

Na zadnji popravek »Minke od Belega križa« pa rečem samo to, da sem upokojenec in tudi če bi imel mačka, ne bi želel, da mi postreže v v Evini obleki. Naj postreže kar mlajšim, če bodo zadovoljni s takšno Evo.

Tovarišu Horvatu se za njegovo drago mi pismo prav lepo zahvaljujem. Shranil sem ga v svojo korespondenco.

Naj povem pod konec še nekaj. Mogoče res ni res, ampak govori se, da v Ptuj biva mo-gočni sultan Osman Roz En Feld, ki ima svoj harem v mestu. Mazon je prodrl s svojo sli-karsko domišljijo v ta nedotakljiv prostor in naslikal prizor iz življenja sultana Roz En Felde v haremu. Može, ogledite si dobro haremsko živ-ljenje in ne poskušajte posnemati ker mnogo-ženstvo in koruzništvo pri nas ni zaželeno. Bo-dite kar zadovoljni z eno zakonsko družico!

Do prihodnje številke na svidenje!

Martin Vohljač, upokojenec

SE NEODKRIT IN NERAZISKAN MUZEJ V PTUJU

Ker tovariš Vohljač, ki je nekakšen »agent« Totega v Ptuj, menda le prevpe voha in pre-malo gleda, še ni odkril najnovejših starin v Ptuj, čeprav bi moral s svojim dolgim nosom vsaki dan zadeti ob nje. To pa še tembolj, ker so čisto javno izobešene na poslopju, ki si ga lahko ogledate na sliki.

Tisto, kar zgleda, da je okno, pa ni okno, pa čeprav ima steklo — včasih pa tudi ne — so namreč omariče najrazličnejših vrst, kjer naši ptujski »moharji« spravljajo vse mogoče in sila zanimive stvari, od pajčevin do žebličkov, raznih nespoznavnih relikvij in celo tu in tam kakšen malone predpotopen oglas ali objavo, vse skupaj pa seveda pokrito s solidnim, simpatičnim in vsepričujočim ptujskim prahom.

Podpisani: Niš krivi — nič dolžni, L. F.

V LOVRENCU NA POHORJU

je pa hudič: Tam so učitelja Petruna odstranili iz učiteljske službe, pri tem pa sploh niso upoštevali njegovih zaslug, ki jih je imel že pod rajnko Jugoslavijo pri organiziranju in propa-giranju »Orla«, med okupacijo pri požrtvovalnem kapelniškem delu in sedaj po osvoboditvi kot organist.

ENA O POGREBCEH

S pogrebci se ni šaliti, najmanj pa s tistimi iz Maribora. Ondan jim neka mati iz Ožbalta ni mogla takoj na roko plačati prevoza umrle hčerke iz Maribora v Ožbalt — pa ji enostavno niso hoteli izročiti pokojnice.

Le kaj bi podjetni pogrebci naredili, če bi Ožbolčani ne zbrali denarja in plačali vrlih po-grebcev za njihovo pietetno in kulturno delo?

ENA ZA VATIKAN

O, d'io, je dejal papež in v svojem imenu poslal v Beograd diplomatskega zastopnika Oddia, ki se pa tako ponaša, da bi mu bilo treba reči: A d'io!

DOBRA REKLAMA

»Ali si že prodal svoj radioaparat?«
»Kje neki! Kot nalašč prihajajo vsi kupci samo ob nedeljah dopoldne!«
»No, in?«
»Takrat ima Radio Ljubljana slovensko orkestralno glasbo, Radio Graz pa prenos maše!«

NOVA OBRT

Obrotni zbornici v Mariboru bi se pravzaprav morali prijaviti nekateri gojenci dijaškega doma v Aškerčevi ulici (bivša Vesna). Ze nekaj časa namreč tam nekateri uspešno uganjajo novo obrt: »znikavstvo pri sostanovalcih.«

Upajmo, da jih bo kdo vendarle poslal prej ali slej na strokovni tečaj, kjer se bodo naučili pojmov o poštenju in tovarištvu...

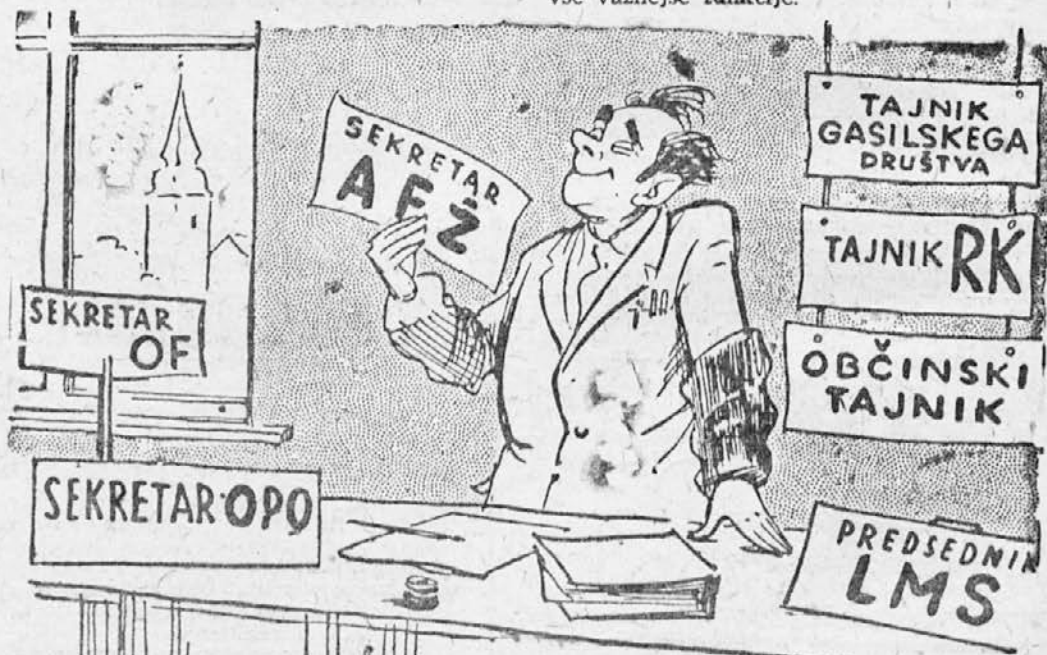
OBVESTILO ZA VEŠČICO

Podpisani naznanjam, da do nadaljnjega ne reflektiram več na nedeljska jajca, ker imam toliko masla na glavi, da bo za nekaj časa do-volj.

Škof Novak, L. F.

Težka odločitev

Marsikje občinski tajniki drže v svojih rokah vse važnejše funkcije.

— Kdo ve, kako neki bi zgledalo, če bi še to funkcijo prevzel...?

Obmurski Flikač stresa svoje

Tisto moje zadnje jezikanje po Obmurju le ni bila mlačna prazna slame. Stvari se v glavnem kar lepo obračajo: Koren iz T. je že menda iztočil tisto šmarnico, mačkovski klobasar je pljunil na mesno trgovino in se odslej bavi le s prekupčevanjem cementa, s soboških ulic izginja prah, v zadržnem bifeju v L. urejajo tisti nesrečni kotichek 00 in sploh se življenje Obmurcev suče kot po maslu...

Zaenkrat pa — naj mi meščani ne zamerijo — bom prvo obračal naš preljudi LOTMERK. So me pritegnile — tudi Flikač je navsezadnje le človek — tiste mestne noblese, ki sedaj v po-

nim gatarjem. Pa je možak klicel v pomoč vse svetnike, tako da bi se še kamen usmilil...

Naslednji dan je bila nedelja in so imeli na CVENU dirke. So tekmovali nekakšni Mleko-prometi in Živnoodkupci, kakor sem razbral iz sporeda. Pač pa se je dirka odlikovala po velikanskih oblakih prahu, tako da je bil pogled na dirkače prava uganka. In sem v tej zmešnjavi

trčil ob dva dimnikarja — vsaj zgedala sta tako — ki sta težim gostom prodajala sladoled. In se je tisti sladoled spremenil vsled dodatka prahu v znamenito godljo, tako da se mi je želodec obračal. V VERZEJU me je zmotil takšen hrup, kakor bi verzejske babnice najmanj gosaka v studencu vtapljale ali pa možje Verzejci bika v turen vlekli. Pa so bili le vaški špekulant, ki so na debelo prodajali brez dovoljenja meso. V RADOSLAVCIH so imeli florjanovo in so se ga gasilci tako nažlempali, da so ob zaključku naredili še zbirko za maše. V KRI-ZEVCIH pa so ravno zasedali možje iz združnega odbora ter ugibali, ali naj opuste iz zadruge tisto uslužbenko s 15 ha ali ono z 8 ha zemlje. Sicer drži, da imajo na okraju brezposelne ljudi, toda ti menda ne pridejo v poštev, ker so brez z... Pri KAPELI sem se to pot na veliko ognil tistega čudodelnika, ki je ondan spreminjal vodo v vino ter jo zavil na kozarček k Cagranki. Pa ima ženska v gostilni toliko božjih patronov, da človeku res ni dolg čas. Le škoda, da se žensčina bolj ne briga za tiste sode, ki jih drži že nekaj let necementirane. Zakaj to, je pa vprašanje zase...

Ko sem jo mahal skozi APACE, me je v združno gostilno pritegnil takšen hrup, kot bi imeli najmanj godovanje. Pa so bili le častiti gospod župnik Kerčmar — imeli so ga precej pod kapo — ki so ravno birmali brez krizme in drugih ceremonij nekega državljana kar s pestjo po nosu. So se gospod grozansko razsrdili nad neposlušno ovčico. Med predstavo pa je bilo slišati takšne kot ob nogometnih tekmah. »Ljubi Flikač, tu bo najbolje, da jo odkuriš,« se mi je zblisnilo v možganih in že sem jo ucvrl na vrat

na nos čez prag. Pa so kmalu prirajžali za mano še namaliganjeni gospod, ki so jih pivci zaradi ljubelega miru postavili pod kap. Odšel sem tako, da se bef nisem rekel, in to čez Muro v Prekmurje. V POZNANOVCIH so se ljudje spet zbirali pri nekakšnem mesiju — pa ne pri tistem iz Veščice — ki je na oglje in jajca ozdravljaj bolnike. Je možakar s strtimi jajci mazilil bolnike, pa tudi iz oglja je ustvarjal čudesa. Mož pa ljubosumno skriva svoj patent, ki bajne dobro nese. V MURSKI SOBOTO se je od zadnjč maršikaj preobrnilo. Hotel Zvezda je dobil novega lastnika — to bi namreč človek sklepal po tistem madžarskem napisu »Dobri Szálloda«, ki tako lepo krasi pročelje hiše. Novost je tudi to, da so zaradi nekakšne likvidacije KDZ Pucončarji zaprli v Soboti mesnico, ker jo baje noče prevzeti gospa Kmetijska zadruga. Že sem jo mahal iz mesta, pa me je zmotilo huronsko vikanje in tekanje po mestnih ulicah. Pa ne da je izbruhnil

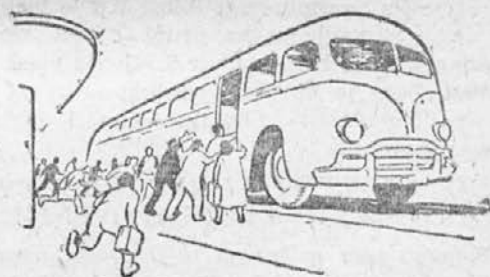
kje požar? Pa so bili le uslužbenci, ki so se z lestvami podili za negoščimi kanarčki. So jo kujani pravočasno popihali iz gnezda. Gnoj se je potem nadaljevala po mestnih strehah naprej, — kakšen pa je bil končni rezultat, nisem čakal. Ob slovesu so me še ustavili mestni trgovci ter me pobarali za nasvet, kam s tistimi 35 tisočaki, ki so jih oskubili od potrošnikov na račun previsokih cen jedilnega olja. Dejal sem jim, naj nabavijo boljše podpornike ter jih zamenjajo s tistimi poklapanimi koli, ki krasijo novi nasad na Glavnem trgu. Ostanek pa se naj porabi za čiščenje mestnega parka.

V STREHOVCIH sem potrkal na vrata združne trgovine, pa so imeli ob belem dnevu zaprto. In so mi zaupale čakajoče stranke, da je poslovodja odšel na procesijo ministrat. Je siromak tako zaposlen, da bi bilo priporočljivo predlagati drugega poslovodjo. V TURNIŠČU pa sem se dobro uro razgovarjal s predsednikom OZZ, ko je čakal na upravnika ekonomije in predsednika zadruge, ki sta v bližnji gostilni kegljala. Moža sta izjavila, da niso uradne ure in da igre ne moreta prekiniti. Če je potrpežljivi predsednik res dočkal birokrate, mi ni znano, ker sem se že pozdravil z financi v DOLNJI LENDAVI. Dejali so mi, da naj pogledam v trgovino z neidočim blagom, če še hočem kaj dobiti. Pa so bile že vse police prazne, le pod pultom so imeli velike zaloge rezerviranega blaga. In mi je nekdo zaupal, da če hočem te dobrote, se je treba sprijazniti s poslovodjem Matjaševcem, v najslabšem primeru pa z njegovo ženo. »Naj me piše v uho takšna protekcija,« sem jim povedal svoje. Vam vsem pa lepe pozdrave,

Vaš obmurski FLIKAČ

NA SLADKEM VRHU

pa je še vedno nekako grenko. Direktor Černe še vedno belo gleda delavce, tem pa se tudi zeleno dela pred očmi, ko gledajo, kako na plavo gospodarijo z njihovo menzo...

Na vseh avtobusnih progah so uvedene povratne vozovnice za potnike, ki se bodo vozili na relacijah nad 20 km. Povratne vozovnice veljajo od sobote, 12. ure, do ponedeljka, 11. ure dopoldne. Cena povratnim vozovnicam je naslednja:

- pri ceni din 130.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 200.—
- pri ceni din 150.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 240.—
- pri ceni din 185.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 300.—
- pri ceni din 220.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 350.—
- pri ceni din 260.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 420.—
- pri ceni din 300.— v eno smer
stane povratna vozovnica din 480.—

Na progi Maribor—Zagreb pri voznjah iz Maribora v soboto ob 14.45 in nedeljo ob 14.45 ter s povratkom v Maribor v nedeljo in ponedeljek ob 10. uri dopoldne stane povratna karta iz Maribora v Varaždin din 540.— in iz Maribora v Zagreb din 870.—

„AVTOBUSNI PROMET“

MARIBOR

letu nosijo dolge hlače, pa so zato možje ostali brez njih. Drugače pa je mestce živahno kot že dolgo ne. Največji dirndaj je pred cerkvijo, kjer na veliko pleskajo, čistijo cerkvene nazidke in očrnele angelce, urejajo parke in sade rožice. Je bila mestna komunala prva, ki je poskrbela za estetiko okrog božjega hrama. Bo namreč v nedeljo birma in prevzvišeni naj ne vidijo kakšnih nevskečnosti... Med prodajalci zijal so bili tudi mestni mesarji, ki so brez posla, odkar gostilničarji sami koljejo živino po dvoriščih. Bajne mesnice niso dovolj higiene; pa so zato gostinska dvorišča bolj. Naj bo že tako ali drugače, meni je bilo dovolj, pa sem jo odkuril pred trgovino nekurantnega blaga. So pred vrati babnice zganjale grozanski hrup, vse zaradi cen, ki se baje v trgovini sučejo kot aprilsko vreme. Zjutraj so grablje po 30 din, čez dve uri po 50, zvečer pa že 80 din; vse zavisi pač od volje uslužbencev. »Res vzorna socialistična trgovina,« sem bleknil in zavil v mestno pekarno po žemlje. Ponudili so mi nekakšne krapavce, po pekelu povajane, da se bog usmili. Na večer so bili vsi hoteli zasedeni, tako da sem se moral zadovoljiti s prenočiščem na smetišču pri tehtnici. V poznih nočnih urah pa naenkrat takšen vlk, kot bi kdo komu zobe pulil. »Pa ne da so ogrski huzarji vpadli čez Muro?« In so bili le trije dobro natreskani ponočnjaki, ki so po vseh gangsterskih pravilih vdrl v neko stanovanje in ravno obračunavali z nekim na smrt preplaše-

Sportnik Kljuse poroča:

Zapadna Nemčija je premagala Jugoslavijo v šahu. Med dvobojem so bili v inozemstvu naši mojstri Gligorič, Trifunovič in Rabar. Datum revanžnega dvoboja še ni določen, ker še ne vedo točno, kdaj bosta odpotovala v inozemstvo še Pirc in Matanovič. Lahko se namreč zgodi, da utegneta odpotovati v času, ki za revanžni dvoboj ne pride v poštev. Pri nas je že vendar tradicionalno, da so naši šahovski mojstri v času mednarodnih šahovskih dvobojev na raznih turnejah, ker bi mogel sicer kdo kritizirati, da igramo kompletni.

S PLAVALNEGA DVOBOJA ŽELEZNIČAR : KLADIVAR

Ljubljanski Železničar je v nogometu premagal Kladivarja s 6:1. Baje je bil dež dober zaveznik Železničarja. Čim močnejši je bil nalive, tembolj se je tresla mreža Kladivarja. Izgleda, da je imel Železničar v svojem moštvu plavalce. Na srečo ni imel za nasprotnika Francoze, ker mu sicer vsa jugoslovanska plavalna reprezentanca s skupnim treningom v Vevčah vred ne bi mogla pomagati.

PO ZGLEDU JUGOSLOVANSKE PLAVALNE REPREZENTANCE

Na tekмах za vstop v finale za prvenstvo Jugoslavije poedincev v boksu smo imeli Slovenci isti uspeh kot naša plavalna reprezentanca v Franciji: niti enega prvega mesta! Najbolj siguren je bil zmagovalce v polsrednji kategoriji Zagrebčan Kenig, ki se mu je pripetila zanimiva zgodba. Ko je vstopil v ring, je zagledal na drugi strani ringa boksarja, ki je brez znakov življenja visel na vrveh. Zato je vprašal sodnika: »Kaj pa je s tem človekom?« Sodnik: »Zvedel je, da boksa z vami!«

NOVATORSTVO FUNKCIONARJEV AVTO-MOTO ZVEZE SLOVENIJE

Končno sem prišel na idejo, kako odpraviti večne surovosti naših nogometašev na igriščih: za nogometne sodnike je treba postaviti nekatere funkcionarje Avto-moto zveze Slovenije, ki bodo namesto motornih dirkačev klofutali nogometaše.

»NOGOMET« IN »NABIJANJE«

Trener nekega našega nogometnega kluba je izjavil, da igrajo Slovenci primitiven nogomet. Naši nogometaši so se oddahnili, ker je rabil vsaj besedico »nogomet« in ne »nabijanje«, ki jo v zadnjem času najdemo v vsakem poročilu o odigranih nogometnih tekмах v Sloveniji. Sodeč po tej izjavi, naši nogometaši niso diplomati, ker so po izjavi nekega diplomata — diplomati nogometaši, ki igrajo samo z glavō. Boljši diplomati pa so po vseh izgledih funkcionarji nekaterih nogometnih klubov, ki baje ustvarjajo črne fonde s tem, da ne prodajajo legalnih (od finančnih organov izdanih) vstopnic na tekмах.

ZA MEDPLANETARNI REKORD GRE

Mariborski strelec Mlinarič ne gre na olimpiado v Helsinke iz dveh razlogov: prvič — ker je dosegel samo svetovni rekord v streljanju, moral pa bi dosegel rekord vsega našega planetarnega sistema; drugič — ker

se piše Mlinarič. Zadnjič sem ga srečal na strelišču v Stražunskem gozdu. Puško je nameril na tarčo, sam pa je bil obrnjen prav v nasprotno smer. Vprašal sem ga: »Kako pa streljate?« Mlinarič: »Hočem na olimpiado! V ta namen zahtevajo, da dosežem svetovni rekord, ne da bi gledal v tarčo!«

KATERI PRVAK JE »TA PRAVI«?

Vse lepe stvari so tri. Dva prvaka Slovenije v odbojki že imamo: prvi je Branik, ki je na prvem mestu v tekmovalstvu v republiški ligi, drugi prvak je po mnenju »Poleta« ljubljanski Železničar, ki je zadnjič v Ljubljani na pokalnem tekmovalstvu premagal Branika, tretji prvak pa je nabrž Krim, ki je na istem tekmovalstvu premagal Železničarja. Na vsak način bi bilo dobro vprašati hipnotizerja Svengalija, kateri je »ta pravi« prvak.

NAJZANIMIVEJŠA TEKMA

Tako so prejšnji teden časopisi napovedali nogometno tekmo med enajstoricama upravnega odbora in nogometnega odbora Branika. No, do tekme pa kljub dvomesečnim predpripravam ni prišlo, ker se je junakom žoge zasmilila travica na novem igrišču...

ČUDNA POT POKALA

Za srednjošolsko prvenstvo v košarki v Mariboru, ki ga je organiziral Železničar, so bila za zmagovalno moštvo razpisana praktična darila in pokal, ki naj bi ga zmagovalci dobili v trajno last. Zgodilo pa se je: prvič — da zmagovalno moštvo 8. a razreda I. gimnazije ni dobilo pokala takoj po zaključeni odločilni tekmi; drugič — da je zmagovalcem kakih deset dni po odločilnem srečanju prinesel pokal v obliki aluminijastega keliha s pokrovom in žogo nekdo kar pod pazduho in povrh ne v trajno last; tretjič — da o praktičnih darilih ni bilo po prvenstvu več niti duha niti sluha.

Kako si mali Janezek predstavlja

slovensko nogometno lestvico

Slovenski poročevalec

ta priljubljeni dnevnik, nima namena delati »Totemu listu« konkurenco, ker je pretežni del njegove vsebine resen, dasi prinese včasih tudi kakšno veselol

Prav tako tudi »Toti list« ne namerava »Slovenskemu poročevalcu« hoditi v zelje, dasi objavi včasih tudi kakšno tako resno, da se ji ne more nasmejati noben hudič!

Kljun:

Pesem boksarskega kibica

»Zdrav duh v zdravem telesu!«
(Sportno geslo)

Zgani se, no, reva,
suni ga v čreva.
Pošlji ga po gobe,
razrahljaj mu zobe.
Ti si mi borilec,
daj, razbij mu rilec.
Nič se z njim ne muči,
mahni ga po buči.
Saj ti ni več kos,
izravnaj mu nos.
Kri naj zacurlja,
zvrni ga na tla.
Ena, dva in tri,
že na tleh leži
ko zmečkana figa.
Kaj, že spet se dviga?
Če se še ne vda,
spet ga zbij na tla.
Končno! Več ne brca,
šlo mu je do srca.
Stolkel si ga, vraga.
Živio! Zmaga! Zmagal

OGLAS

Za šest oseb iščemo delo, ker sami ne vemo, kam naj bi jih vtaknili. Pri nas igrajo zaenkrat še vlogo nekakšnega AOR-ja in vlečejo plačo na račun delovnega kolektiva. Zadeva je pereča in prosimo nujne pomoči, ker se je bati, da nam bo vsa šestorica v brezdelju segnila. — TD Partizan, Ljubljana.

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjenstvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ulica 6/II — Telefon 29-07 — Čekovni račun Narodne banke 6401-90-332-51 Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna